

GRATULATIO

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AUSPICATISSIMAS

G U L I E L M I

PRINCIPIS AURIACI

E T

ANNÆ GEORGII II.

MAGNÆ BRITANNIÆ REGIS

FILIÆ NATU MAXIMÆ

N U P T I A S

CELEBRANTIS.

CANTABRIGIÆ TYPIS ACADEMICIS.

MDCCXXXIII.

GRATULATIO

ACADEMIAE CANTABRIGIAE

ANNO 1793

GEORGE III

PRINCIPIS AUSTRIACI

ANNE GEORGE

MAGNAE BRITANNIAE

ET HOLLANDIAE

IN URBEM

CELEBRANTIS

CANTABRIGIAE TYPIS ACADEMICIS

MDCCLXXXIII

A D

REGEM

O fortunatis qui mitia jura Britannis
Das, facili torquens regia sceptrā manu;

Tot licet incumbant & tanta negotia soli,

Qualia non humeris pondera sensit Atlas;

Pone graves paullum curas, & gaudia misce;

Fas ita festivum Te celebrare diem.

Utque soles, placido vultu cape dona Tuorum,

Queis Cami antiquas alluit unda domos.

Non cumulos auri ferimus sectique elephanti,

Non scintillantūm delicias lapidum:

Securus petat hæc pictis mercator ab Indis,

Auspice Te tutum per mare carpet iter.

Aut si forte audax properarit Iberus in arma,

Has Tibi cogetur tradere victus opes.

His longe diversa offert munuscula Granta,

Carmina, & Aoniis verba ligata modis,

Non

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

Non aliter decet, ANNA, Tuos celebrare Hymenæos,
Carminē Tu digna es, dignus & AURIACUS.
En surgit tantas in laudes tarda senectus,
Certat & oblitæ tendere fila lyrae.
Assumit vires puerorum imbellior ætas,
Præcocibusque ardet ludere Musæ modis.
Quod si MAGNE Tibi placeant hæc carmina GEORGI,
Quæ fudit nobis officiosus amor,
Olim erit e nostris calamo majore triumphos
Qui canat ad Cami litora curva Tuos.
Si Martem jubeas trepidum insanire per orbem,
Dicentur Britonum fortia facta Ducum;
Dicetur spumans Gallorum sanguine Rhenus,
Dicetur Siculi decolor unda maris.
Sed juvet Europæ O potius succurrere fractæ,
Possit ut æterna, Te Duce, pace frui.

ROGERUS LONG, S.T.P.

Aul. Pemb. Custos, & Academiæ

Procancellarius.

GRATULATIO.

WHEN o'er the founding main to *Belgia's* coast
 The Youth from Godlike Race of *NASSAU* sprung
 Shall bear the Pride of fair *Britannia's* Court;
 What extasies his raptur'd soul shall fill,
 In mazy blis, too big for utterance, lost!
 As when some Merchant plows the wat'ry way
 To wealthy *Ormuz*, or the distant coast
 Of gorgeous *India*, and brings thence a gem
 Sparkling with brighter fires than e'er before
 Blaz'd in our world, with transport he surveys
 The mighty treasure, rich beyond his wish;
 And almost fears lest some illusive dream
 With phantasms vain should mock his golden hopes.
 Less happy far return'd the *Phrygian* Boy,
 When beauteous *Helen* listen'd to his vows:
 So beauteous, form'd with such attractive grace,
 That *Argian* Chiefs, charm'd with one transient view,
 Thought cheap their sufferings, and the toils of war.
 But She alas, though fair to outward show,
 Was inly stain'd with falshood's base allay:
 Our *Helen*, deeply read in Virtue's lore,
 By

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

By CAROLINA early taught to tread

The shining track that leads to deathless fame,

Shall bless the nuptial state with during joys

Of answering sympathy, and engaging love.

Hail, peerless Prince, worthy so fair a Bride,

Hail, worthy such a Bridegroom, matchless Fair.

All Heaven and happy Constellations shed

Their choicest influence on the bridal hour.

Thou NASSAU, name to *Britain* ever dear,

Patron of Arts, such as rejoyc'd of old

T' inhabit *Greece*, till with fair Liberty

They fled, affrighted by Barbaric arms,

Thou, studious of restoring *Europe's* peace,

Shalt healing counsels mix with *Britain's* King:

Such Umpires shall contending nations choose;

And see their claims in equal balance weigh'd.

Thee oft, returning from the sage Divan

Of *Belgic* Peers, and consultation deep,

Shall the lov'd Partner of thy Princely cares

With mild converse, and charms endearing sooth,

And cause forget the arduous toils of state:

With

GRATULATIO.

With pleasing looks shall shed into thy heart
Sweetness unutterable, or with voice
Angelic, and the touch of warbling lyre,
Give a foretaste of Heav'n; whether the song
Swells in melodious accents, sweeter far
Than the love-labour'd strains of th' amorous bird
That nightly sings, and silent darkness cheers:
Or volant fingers teach the golden wire
To echo with responsive symphony.
But neither mild converse, endearing charms,
Nor looks that sweetness shed into thy heart,
Nor voice Angelic, nor soft warbling lyre
Shall sooth, to make Thee deaf to Honour's call:
Whene'er Religion pure, with suppliant hands,
Or prostrate Liberty thy aid implores,
Great WILLIAM'S Genius shall conduct Thee forth
To charge the close-rank'd Squadron; War the while
Impetuous with brazen throat proclaims
Licence for Havock wild, and Slaughter dire
Uncurb'd to range, and drink of blood their fill.

Thee

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Thee, much lov'd ANNA, when the spreading sails
Shall bear from hence, and *Albion's* chalky cliffs
From thy strain'd sight retire; Thy tender heart,
Though cheer'd with WILLIAM's love, shall yernings feel
Of duteous Piety; and those bright eyes,
With memory of thy parting Mother's tears,
And Royal Father left, surcharg'd o'erflow.
But stop those chrystal fluices; to no coast
Of *Europe* can the oak-ribb'd bark be steer'd,
Where GEORGE's Name swells not Fame's loudest trump:
At that dread sound, harsh Discord murm'ring flies,
And grim Oppression with his iron scourge;
Liberty rears aloft her lovely head,
Peace smiling bids her handmaid Plenty strow
The land with blessings to succeeding times
By GEORGE's counsels and His arms secur'd.

ROGER LONG, D.D.

Master of Pembroke Hall,

Vice-Chancellor of the University.

G R A T U L A T I O.

DUM commota novis Europa exardet in armis,
 Divisumque dolet lacerata *Polonia* sceptrum,
 Barbariem Graiam Germanorumque phalangas
 Confundens, toto discretus ab orbe *Britannus*
 Munia Pacis obit, genialis festa *Hymenæi*
 Sacra agit, & nulla commixtum clade triumphum.

Ira furentis aquæ Sponso subsidat eunti,
 Dii maris! & ventus turgentia vela secundus
 Impleat: O votis multumque diuque *Britannis*
 Expectate, veni; non has extraneus oras
 Jam petis, aut vertis peregrinam ad littora puppim.
 Has sedes vestrum propriis virtutibus olim
 Ornavit genus; hæc *GULIELMUM* regia cepit.
 Tu subeas iisdem auspiciis, & Te quoque dignum
 Finge Deo.—sed nulla fidem & jura omnia miscens
 Ambitio imperii fines jam transfilit æquos!
 Nulla superstitio monstribus fœcunda creandis
 Terrorum falsâ mentes caligine velat,
 Quæ metuat terris admotâ luce fugari.

Te, Juvenis, pulchræ nimirum fata reservant
 Fortunæ, cui sub sacro data regia *Virgo*
 Affocianda jugo, in quam tantas prodiga dotes
 Natura effudit: præstantis gratia formæ
 Debetur Veneri, Junoni plurima frontis
 Majestas; Matrem ore refert, & mente *Minervam*.

Cum duo præclaro repetentes sanguine gentem,
 Instructique animos patriis virtutibus ambo,
 Ambo novis veterem decorantes laudibus ortum,
 Conjungunt æquas in vinc'la jugalia dextras,
 Inclyta progenies tali exoritura videtur
 Complexu, quæ Marte ferôx felicibus armis
 Fulminet, & totum famâ quæ pervolet orbem.
 Sic *Trojæ* excidium minitantem in prælia misit
 Vulcani tectum clypeo Dea mater *Achillem*.
 Sic natum Alciden Jove non vicere labores
Eurysthei, aut Junonis inexsaturabile pectus,
 Impositusque humeris haud deficientibus orbis.

Unde autem dolor iste? moræ quis casus iniquæ
 Cæpta repentino conturbat gaudia luctu?
 Corruptum febris video languescere Sponsum:

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Gratia diffugit pallenti evanida vultu ;
Membra jacent lecto nimis (heu!) incerta salutis.
Quis Deus haud æquus capiti, quodve incutit astrum
Hæc mala, natalis Dominus violentior horæ?
Sed tamen hoc dedit incertæ spes pendula vitæ,
Ut verum lachrymis nos testaremur amorem.
Sed Deus ut juveni legerent filia ultima Parcæ
Haud finit, at carum *Batavis* carumque *Britannis*
Afferit in lucem caput, & nigro invidet Orco.

Phosphore, redde diem, nec publica gaudia differ,
Jamque accende faces, O Hymen Hymenæe, jugales;
Prodit regia Sponsa oculos demissa decoros,
Virgineum ingenuo vultum suffusa rubore.
Accipe, Sponse, Tuam quam Dii junxere secundo
Alite, quæ vitam, studiumque & cura mariti,
Exigat, & simili faciat te prole beatum.

Jam puppim pictis ornatam insignibus æquor
Accipit, illa citâ fulcat maria alta carinâ,
Vota ferens nostra, & præstanti pondere sæta.
Ipse gravis pelagi domitor, qui sæva Tridentis
Imperia agnoscit sceptro subjecta *Britanno*,
Immittit velis ventum, cursumque secundat.

Sic, quando Europem trans æquora Jupiter *Helles*
Vexerit elusam fallacis imagine tauri,
Neptunique chorus, Phorcique exercitus omnis,
Æquoreæque vadis Nymphæ exiliere relictis,
Luctantes ventos, quæque obvia lædere possent
Æquora sternentes, deducentesque choreis
Cœlicolûm Regem; tanto celebratur honore
Æqua Deæ facies, & conjux digna Tonantis.

Honoratissimus Dominus Dominus *Robertus D'Arcy*
Comes de Holderneffe Aul. Trin.

G R A T U L A T I O.

CONJUGIALE tori fœdus gratissima quondam
 Si tibi cura fuit, jam fertis tempora vinctus
 Festivas accende faces, atque æthere ab alto
 Huc propera delapsus, *Hymen*, (non parva parantur
 Festa tibi,) tantæque velis assistere pompæ;
 AURIACO datur ANNA Duci, spectabilis hæres
 Virtutum GEORGI, CAROLINÆque æmula matris.

Fallor? an accipio lætantum murmur? ut omne
 Vulgus, *Hymen*, *Hymenæe*, vocat! tolluntur in altum
 Clamores, lætoque sonat cœlum omne tumultu
 Bacchantis populi: mentem quoque gaudia Vatis
 Intus agunt; cantare libet, jucundaque festum
 Musa ardet celebrare Diem.—Salve, optime PRINCEPS,
 Salve cura *Jovis* dignissima: quanta *Britanni*
 Gaudia concipimus Te sospite? pristinus ille
 Jam membris rediit vigor, & causa illa dolorum
 Morbus abît: jam grata salus & gratior uxor
 Te simul efficient felicem, pronuba *Juno*
 Ecce tibi properat: regali exultat in aulâ
 Aliger ille Deus; dum lætus dulcæ sagittæ
 Spectat opus, ridensque videt tua vulnera, PRINCEPS.
 Jamque *Venus* placidas sub amantis Pectore flammæ
 Versat agens, quosque ipsa dedit, Dea nutrit Amores:

Quod numen, felix nimium cui visa propago
Anglorum, AURIACO favos per membra dolores
 Nequaquam ob meritum misit? dignusne Deorum
 Ordine, cui nequeunt lacrymis mitescere nostris
 Pectora, quem nullæ *Britonum* movere querelæ,
 Nec moritura super crudeli Funere Virgo?

At versa est rerum facies, jam scena recessit
 Lugubris; & tandem videor cum PRINCIPE sponsâ
 AURIACUM aspectare virum, quem plurima circum
 Turba premit: tali solum te Virgine dignum
 Exultans clamat Populus; tibi Pectora purâ
 Nobilitata Fide; tibi sunt, gratissime PRINCEPS,
 Mille placendi artes: O quam Virtutibus ipsum
 Assimilas, lapsam qui nobis restituit Rem,
 Lætaque composuit pacatis sæcla *Britannis*.
 Fortunate Puer, tu nunc eris alter ab illo.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Huic qualis MARIA olim, tibi nobilis ANNA
Talis progreditur Conjux: en gemmea circum
Lumina, & illustri scintillant igne smaragdi.
Ipsa tamen formâ longè pulcherrima Virgo
Muneribus ponti, atque opibus præluce Eois,
Regiaque incessu patet: hanc comitatur euntem
Nympharum formosa cohors, quæ jure puellæ
Monticolæ invident, dum pulchrior enitet ANNA
Reginâ nemorum, atque ipsi invidiosa *Diana*.
Plaude tuæ, PRINCEPS, Sorti, dum blanda beatam
Fata tibi dederint sponfam, quam magnus Olympi
Contemptâ *Junone* Pater sibi vellet; at illa,
NASSOVI, multos tecum feliciter annos
Ducet, & illustri faciet te prole parentem.
Si similis matri nascetur, amabilis infans
Certè erit, & primis Virtutem ostendet in annis,
Dum puerilis adhuc maternis ludit in ulnis.

Fortunati ambo! quorum nunc fœdere Dextras
Jungit *Hymen*: nullum memori vos eximet ævo
Tempus, dum placidâ floreant pace *Britanni*,
Imperiumque domus GEORGÎ regalis habebit.

At Vos, O Superi, cælestia regna tenentes,
Si qua movet pietas, si vos movet inclyta Virtus,
Hunc nobis servate Ducem, servate Puellam.
Tempus erit, cum jam superis maturior astris
Ille Deum vitam accipiet, cœloque beatus
Jura dabit mundo, atque ingens decus addet Olympo.
Illam etiam certum est, quæ sint habitura Deorum
Concilia. — at feri superis accedite regnis,
Nec nisi, cum totum Libertas missa per orbem
Servitium expulerit Terris, atque omine læto
Egerit eximios Pietas stabilita Triumphos.

Georgius Montagu, Vice-Comes de Sunbury,

Honoratissimi Comitis de Halifax

Filius Unicus, Coll. Trin.

G R A T U L A T I O.

JAM desideriiis victa fidelibus
 Affulsit Populo grata *Britannico*
 Fortuna, AURIACO PRINCIPE, candidam
 Salvo, restituens Diem.
 Optatus Sociis Hospes in Insulis!
 Quæ lætæ celebrant Sceptra GEORGII,
 Certantes pariter Te genus & Tuum
 Junctis tollere laudibus.
 Nam nec præteriti gratia deperit
 Facti, *Nassovii* quod Ducis auspice
 Virtute, aufugiens lumine dulcior
 Libertas retulit Pedem,
 Sortita & duplices Alma Lares, viget
 Æquis imperiis *Brunsviciæ* Domûs
 Felix, Te genero, sanguine Regio
 Insigni, auctior, addito.
 Nec jucunda minus sint tibi Munera
 Quæ fidæ referunt summa *Britanniæ*,
 Regalique magis connubio inclytus,
 Quod donas, decus accipe,
 Altis Tu *Hesperium* consiliis reges
 Formâque ANNA Latus, præsidio Tuas
 Res salvas stabili invicta Cupidinum
 Bellorumque dabit Dea.

Carolus Blayney, Baro Blayney de Monaghan
 Coll. S. Joh.

ILLA dies duplici fulsit lætissima luce,
 E patriâ Clarum quæ nostris appulit oris
 Annis NASSOVIVM sed non Virtute secundum.
 Salve Hospes: Te jam expectat pulcherrima Nympha
 Non impar *Veneri* Formâ, aut Virtute *MARIÆ*.
 Sit fortuna impar; faveat melioribus (oro)
 Auspiciis *Lucina* Toro Tædæque Jugali.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ecquis *Pierios* non nutrit corde furores
 Lætus & in Vatum descendere gessit arenam,
 Et vestire sacrâ Connubia Regia Lauro?
 O Decus, O Columen, *Batavæ* spes unica Gentis!
 Phœnicis Ritu, simul occidit Ipse *WILHELMUS*
 Jam laudis satur & spoliis oneratus opimis,
 Exoreris splendens, patriisque coloribus ardes.
 Ter fœlix Heros, qui claro sanguine ductus
 NASSOVIOS numeras, Quis se debere fatetur
 Libertas, quos pallet adhuc metuenda Tyrannis,
 Sublatosque animos moeret sibi vimque nocendi.
 Exorata piis precibus tibi protrahit annos
 Jam *Lachesis*, neque enim *Baiarum* flumina servant;
 Major agit Deus, atque opera ad majora remittit.
 Vive Tibi, famæ vivas; ingressus honoris
 Mox stadium, Patriæ laudis non degener Hæres
 Fulmineum vibres enses; per *Martis* Acuta
 Quod si Fatorum Te vis inimica moretur;
 Plurima NASSOVI Superas ventura sub oras
 Affurgat Proles, cui Mater bellica facta
 Et Patris & Proavi referat, *Budamque* Palato
 Supplantans notos inspiret Corde Calores,
 Et vires utriusque domus cum lacte ministret.

Fredericus Cornwallis Hon. Dom. Dom. *Cornwallis*
 Fil. Natu Sextus, Coll. Christi Alumn.

ORNATAS Hederâ quò fers, *Hymenæe*, Coronas?
 Fallor, nî *Sponsus* hæc tua Dona vahas.
 Nobilis illustri *GULIELMO* ducitur ANNA,
 Virgine Vir dignus, dignaque Virgo Viro.
 Ut firmo nectunt Hederæ sua Brachia Nodo,
 Sic stabili *Sponsos* Fœdere jungat Amor.

Joannes Barker Baronettus, Aul. Pembr.

GRATULATIO.

MÆRIS. LYCIDAS.

MÆRIS.

O Lycida, mi dulcis Amice, quid attrahit Urbem
Te nunc insolitò ad nostram? quæ causa subegit,
Hoc strepitu rerum ingrato plebisque tumultu
Musarum mutare domos & amœna vireta?
Sed quæcunque tamen fuerit nos causa videndi,
Nunc ter gratus ades: festâ nunc omnia circum
Lætitiâ exultant, plauditque *Britannia* felix.

LYCIDAS.

Quem nostrum non, Mæri, movet peramabile Nomen
PRINCIPIS AURIACI? Qui nunc è gente suorum
Tertius huc veniens, petiit de stemmate Regum
Anglorum Natas totidem, dignosque *Hymenæos*.
Hunc ego ut aspicerem, loca dudum sacra *Camœnis*,
Quæ leni *Camus* circumfluit amne, lubenter
Deferui; NASSOVOQUE hæredi laudis Avitæ
Qualiacunque fero nostræ munuscula Musæ.

MÆRIS.

Maecte Puer: facili accipiet tua munera vultu
Musarum NASSOVUS amans, & amabilis illis.
Illum etenim Matris Pietas veneranda *MARIÆ*
Divino auspicio partu formavit ab ipso,
Omnibus ornatum voluitque excellere rebus.

Tali olim curâ teneris feliciter annis
Educens *Gracchos Cornelia*, reddidit illos
Doctrinâ excultos omni, eloquioque potentes.

At verò, Lycida, Te per tua rura vagantem
Quæ tantæ tenuère moræ? ad solennia cur non
Gaudia venisti, & tædarum nupera Sacra?

Nos inter si tum faustâ illâ luce fuisses,
O Lycida, non unquam animo excideret tibi, Quali
Majestate oculos in se dejecta decoros.

Incessit, dextramque tremens dedit ANNA trementi
NASSOVO. Nunquam O non me meminisse juvabit

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Qualis tum NASSOVUS! ei quàm blandus aperta
Frontis honos! qualis pulchri vigor acer ocelli!
Quinetiam videor vel adhuc audire frementes
Undique lætitiâ populos: sua vota precesque
Effundunt Alacres, (Deus ô tot vota secundet!)
NASSOVIQUE ANNÆQUE frequens ferit æthera Nomen.

L Y C I D A S.

Mœri, satis hosti quantum docta otia nobis
Quantum rura placent. Sed nos tamen inter opacas
Musarum sylvas & amica silentia *Granta*,
Vobis, Par felix, vestrae sobolique futurae
Lætitiâ Pacemque in serum optavimus ævum.

Immo etiam cum Te *Batavum* prope littora nuper
Vidimus, O NASSOVE, hæc gaudia nostra morantem,
Adversisque agitata nimis tota æquora ventis:
Qualis erat nostrum formido? Quos etiamnum
Et dolet, æternumque eheu! meminisse dolebit,
Quæ fluctus ventique minæ, NASSOVE, Parentem
Abripuere Tuum (*) cujus miserabile corpus
Per bis quinque dies latuit sine funere in undis.

Tu verò, PRINCEPS, melioribus utere fatis.
Tu spes nascentis sæcli; Tibi plurima crescit
Laurus, avitisque incendit tua pectora factis.

Sis memor, O NASSOVE, tuo de nomine Primus
Junxerit ut sacro GULIELMUS fœdere *Belgas*,
Et Patriæ exiguum solus formaverit Orsum.
Is tristes sociat *Belgas*; & multa gementes,
(Multa gemens simul ipse) Jugum servile *Philippi* (²)
Excutare, & fidis jussit se credere Divis.

Non aliter Nautæ navem jactantibus Austris
Consistunt trepidi rerum, cum vela minaces
Diripere Noti, latus & nudatur utrumque
Remigio: sibi quisque timet; toto æquore currunt;
Incertum quo fata ferant.—Sed ne tibi tantum,
Belga, time. Tuus En! puppi GULIELMUS ab alta

1 Anno 1711.

2 *Philippi* secundi, regis *Hispaniæ*, *Flandriæque* &c. Cujus Tyrannidem excusserunt Fœderati *Belga* Anno 1579, sub Auspicio GULIELMI PRINCIPIS AURIACI. In hujus rei memoriam, primam illorum Monetam signaverunt Navi inter fluctus sine remis velisque luctante, & hisce Verbis, Incertum quo fata ferant.

Prospiciens,

GRATULATIO.

Prospiciens, clavumque tenens, sociosque trementes
Hortatus, portu tandem se condit amico.

Quorsum autem tanti terræque marique labores?
Quorsum mille Tuæ, PRINCEPS, miracula dextræ?
Si tandem scelerata Manus Tibi fata minetur,
Uxoremque inter fidam placidamque Sororem.
Hæc verò, PRINCEPS, subita hæc in morte Nepotum
Usque memor, Populique extremâ es voce misertus.
Heu! GULIELME, vale! Decus immortale Tuorum!
Interea tamen Ipse perenni stabis in ære,
Quod Tibi cum lacrimis posuit Tua *Belgia* Delphis.

En verò GULIELME, Tui præclara Nepotis
Proles! En alter nobis GULIELMUS amico
Effulsit Vultus, & Tua magna exempla secutus
Servavit gentem (perituram heu! funditus) *Anglam*.
Exin nostrarum rerum moderatus habenas,
Pro nobis quoties iniit lacrymabile bellum,
Et Sacrum est ausus Caput objectare periclis?
Nec requievit enim quamvis in limine mortis
Ille, Tuæ donec Genti, venerande GEORGI,
Sceptra dedit *Britonum*, æternam Nobisque salutem:
Tum demum placidâ compositus pace quievit.

Sic Dux *Thebanus* ⁽³⁾ mediis *Mavortis* in armis
Dum jacet infractâ percussus arundine pectus:
Multa movens animo, & paulum sua fata moratus,
Cum vicisse suos audit; tum denique ferrum
Extrahit, in ventosque lubenter vita recessit.
Talis tum GULIELMUS erat, *Batavum Britonumque*
Dulce decus; similisque Tui quoque Posthuma proles,
O tot NASSAIDUM PRINCEPS nunc Ultime! & cheu!
Quàm nuper timuere omnes, ne Febris iniqua
Jam tandem efficeret, NASSOVUS ut ultimus esses?
Nunc verò, nobis quid non sperare licebit?
Immò etiam ex illo quæ non speranda fuerunt
Tempore, cum primùm Regis Te Gratia nostri
Ambiit, *Edvardique* aperitur pectore Sidus?
Exemplò, NASSOVE, alacris tibi brachia pandit
Prussia, & antiquam quærit componere litem:

³ Epaminondas.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

Extēplō Tibi (fera licet) Tua *Belgia* honores
Decernit Patrios. Audisne ut mœsta querelis
Te revocat? Quosque Aulā *GULIELME, Britannā*
“Expectas, fatisque datas non respicis Urbes?
“Jam tandem, *NASSOVE*, redi. Res en! Tibi summas
“Credimus, & Majorum insignia tota Tuorum.”
His igitur titulis, *NASSOVE Illustris, Honore*
Hoc fructus, & seris ventura in sæcula Natis
Trade Tuis. — Nostri interea securus Amoris
Æternū vivas; cū *CÆSAR*, cū *CAROLINA*,
Cū Gens *Angla* suam, *PRINCEPS*, Tibi credidit *ANNAM*.

Danvers Osborn, Baronettus,
ex Aulā S. S. Trinitatis.

צא-נא ודון נשוא נשוא לא כל מלך ודון עשיל

נשמש מחצור קדם לא כל מלך ודון אור

תבעל עלמין מלך הים ועשיל ודון נשוא

בעלה חנוך כלת ופי בעל חנה מלך הוא

צא כלל מחצור חמלם אור על לב

נש אורח ואורח ענד הוא אפעל אור

חראי בנים חורח כלם חמשיל אור על כל בית

כל נשואם בעל אורם לחנה ודון כל סור

בר מלכים אל בענך אל חבט יקר חולק

יקמן מאר כי אר מלך בא ער ודעלומך חגל

לא כל מלך נשוא נשוא דובעלי ודון שגל

נרצ עלית לבד נשוא ודעל מעל לדגשאר

DUCITE munitam, Proceres, *Hymenæon* in Arcem;

Atque suo Danaën tandem aperite Jovi.

Ille moræ impatiens in febrem erumpit, & ignes;

Nympha, cave ardentem fulmineumque Jovem.

Sed contrā (appello medicos) Hic Pulsus Amorum est

Quem Tu sola moves, ponere sola potes.

Quis

GRATULATIO.

Quis morbum non affectet sub vulnere Amoris,
 Ut possit medicas sic meruisse manus?
 Ut quam crudelem toties, duramque vocabat,
 Nunc indulgentem sentiat æger Amor.
 Ergò ades, ingeminate, *Hymen* ades, ô *Hymenæe*;
 Sin cessat, toties voce ciete Deum.
 Virginis in glaciem calidis, dic, migret ab Indis,
 Occupet ut castas dissoluisse nives.
 Maturis properet variare coloribus Uvam:
 Non opus est ultrà ducere, Sponte venit.
 Sponte venit parium dulcedine captus Amorum,
 Ipse avidus Pulchrum visere conjugium.
 Invitat par egregium, Virgo ore decoro,
 Ac penitus toto corde receptus Amans.
 Non igitur, cessabit, amat nam jungere Amantes,
 Et sancire semel, quod pepigere diù.
 Et quod consultò magni jussere Parentes,
 Ipse volet nodis continuasse suis.
 Ipse avet æternâ Populos in Pace sequester
 Hoc medio unitos conciliare novo.
 Inque sinus gelidos dominari Virginis ardet,
 Atque rudi improbulus simplicitate frui.
 Nonne vides, volat interius sublimis ab Æthrâ,
 Fœcundus positos ut petat inde toros,
 Ut solvat mitram insinuans timidumque pudorem,
 Descendens lætis AUREUS in pluviis.
 Disce uxor fieri, jam Matrem define, Mater
 Ipsa, & in amplexus curre, Puella, Viri.
 Jam cernes ortos ex Te, nova Lumina, Natos;
 Grator inde Viro; charior inde Patri.
 Hæc ut dixit Amor, mox dextrum sternuit altè
 Angurium, mores quod cœlere Pii;
 Nec maculis gentis ambiguum *Babylonius* Hospes
 Virginis ingenuos transferet in *Thalamos*.
 Non nostros regit Imperiū tam dira Libido,
 Ut perdant Mundi sub ratione Fidem.
 Relligione, Fide germani in Nomen ituram
 Progeniem AURIACUM, BRUNSVICIUMQUE dabunt;
 Semen Divinum! (Illa Pii's Spes Altera,) Qualis
 Nasci amat ex justī fœdere conjugii.

Ite,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Itē, Itē, unanimes, Ludo indulgete columbi,

NASSOVIÆ pariter consulite Historiæ.

Pervigilant Musæ; Vigilet *Venus* Aurea: LECTO

Nunc satis uno annos composuisse pares.

Cætera non nostrum est: Orituri plura Nepotes

Narrabunt Sancti gaudia casta tori.

Phil. Bouquet, S. T. P. Linguae Hebr. Prof.

Coll. Trin. S. S.

DIIIS olim auspiciis, Tellus quibus *Anglica* curæ,
Bis sibi NASSAVUM magna de stirpe creatos

Adjungi generos Reges voluere *Britanni*;

Connubioque viris stabili, vincloque jugali

Binas regali fociarunt sanguine Nymphas.

Hinc quantos fructus; quanta, O, percepimus, *Angli*,

Gaudia? conjugii fuit hinc nempe inclyta primi

WILHELMUS proles: hinc sponfus & Ipse secundi.

Ast Ille, ut focerum furiata mente JACOBUM

Dira superstitio, & scelerata infania *Romæ*

Sævire in cives docuit, vinclisque domare

Vincla recusantes; nostris citus advolat oris,

Et fessis populi rebus succurrit, opemque

Fert alacer miseris: tum legum instaurat honores,

Juraque dat regnis; & quæ malè gesserat impar

Rex oneri, populi jussu sceptrâ Ipse capeffit.

Scilicet hos animos patrio de sanguine duxit;

Hoc genti proprium NASSAVÆ, odisse Tyrannos;

Et famam, laudesque hominum petiisse merendo.

Magnus enim Ille domus PRINCEPS & nominis Auctor,

In libertatem *Belgas* dum vindicat armis,

Terribilis bellis & Marte invictus aperto,

At cæcis tandem infidiis & fraude petitus,

Quod potuit moriens, populo bona cuncta precatus

Afflicto, extremam vocem cum sanguine fudit.

His atavis, alius nobis, nec degener Hospes

En NASSAVUS adest! WILHELMI En altera Imago!

G R A T U L A T I O.

ANNÆ conjugium, clarosque petens *Hymenæos*.
 Hoc WILHELME Pater, sceptrā ob donata rependit
 GEORGIUS: has grates, hæc debita præmia reddit;
 Hæredique tuo, quod carum & dulce suorum
 Regna hæc ampla tenent, gratus persolvit; & ANNAM
 Dat natam Genitor, jucunda, O, quàm Tibi, dona,
 Si tangat Manes nostri cura ulla sepultos!

Ergo agite, atque metus, Cives, jam solvite vanos;
 Neve animos agitet discordia cæca; malisve
 Ficta dolis moveant mendacia, sparsa per urbes.
 Si GEORGÎ in populos animum, mentemque benignam,
 Si studium in patriam, si ob publica commoda curas
 Ingrati frustra toties sensistis, at uno hoc
 Discite ab exemplo: quod ab illa stirpe, domoque
 Ante omnes generum voluit, qui civibus ultor
 Nascitur oppressis, vindexque acerrimus instat:
 Cui datur a proavis, Reges injusta jubentes
 Comprimere, & vitam pro libertate pacisci.

Tuque adeo, thalamis ANNÆ dignate superbis,
Auriacâ generosæ domo; & Tu, Regia Conjux,
 Cui Genetrix animos formavit magna, suisque
 Ornavit studiis, felices ite per altum.
 Dii cursum vobis facilem, ventosque ferentes
 Dent, precor, & *Batavo* tutos confidere portu.
 O quæ turba virum, matrumque ad littora præceps
 Cum votis precibusque ruit; Teque, ANNA, Tuumque
 Adventum cupiens, lustrat maria omnia, classem
 Si videat, gentis spes fortunæque vehementem.
 Flumen at intranti, clamoribus æthera magnis
 Miscet; lætumque ingeminat *Pleana* canendo.

Si quondam *Phrygiam* Tiberini fluminis alveo
Roma Deam excepit: sic portis obvia turba
 Ad ripas effusa senum juvenumque ruebat.
 At Dea per medios plausu fremituque faventes,
 Auratâ puppi, pictisque in vecta carinis
 Succedit fluvio: Proceres dum thure chorisque
 Adventum Divæ celebrant, & mœnibus altis
 Accipiunt patriæ columnenque, decusque futurum.

Conyers Middleton, S. T. P.
 Academiæ Protobibliothecarius,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ARAS AURIACO, jura intemerataque regni,
Augustamque, gerit quæ sua sceptrâ, Domum
Debuit *Anglorum* gens victrix; jamque rependit,
ANNA, sacris thalamis grandia dona tuis.
Præmia jure petit laudis non degener Hæres;
Quam solus meruit, conciliatque Deam.

Ph. Williams, S. T. P. Coll. D. Joh. Ev. Præses,
Et Orat. pub. Acad.

DUM triplici nova Marte ferox movet arma *Sabaudus*,
Infestatque tuos, *Mantua*, *Gallus* agros;
Alitis *Austriacæque* acuit *Germania* Vindex
Tela, Tridentinis mox ruitura jugis;
Dum polus *Arctæus* belli latè intonat æstu,
Incertosque dolent regna *Polona* Duces;
Hic *Bellona* faces non admovet: Auspice felix
Insula Rege suo munia pacis amat:
Et quos longa Fides sociali fœdere junxit,
Arctius hos placido fœdere jungit *Hymen*.
Tota tuos, *Europa*, Duces Regesque recense,
Te potior, PRINCEPS BELGICE, nullus erit:
Virgineum referata Chorum Regalia pandant,
Ecce! inter pulchras pulchrior ANNA nitet:
GEORGIUS hanc, magni Illius memor Ille WILHELMI,
Hanc CAROLINA Tibi spem, memor Illa, locat.
Quid sibi non tali præsentia tempora nexu
Promittant? quid non postera sæc'la boni?
Heroas nobis ferisque nepotibus æquè
Jam CAROLINA dedit, jam dabit ANNA novos.

Ed. Basset, L. L. D. Coll. Trin.

GRATULATIO.

Carmen Arabicum Literis Hebraicis expressum.

אלסלאם עלי אלסלאם
חנן צור כל לסאן
אלסלאם עלי אלסלאם
חנן צור כל גמאע
סדור עדס יאסדכמא
סדורכמא יתן סדורא
כל מגד אלמלך אבנא
באדיאל רוב משתמלת
חלאקו אלערים באלנצור
וישודר יום אלוני

L. Chappelow Linguae Arabicæ Professor.

EPITHALAMIUM.

EXIMIUM doctæ carmen memorate sorores;
Postulat eximium nostra hæc jam pagina carmen,
Felices celebrans tædas, pactosque *Hymenæos*.
Regia regali spondetur virgo marito;
Hanc primam CAROLINA tulit tibi, maxime GEORGI,
Hic primus *Bataurum*, WILHELMI tertius hæres.
Quis tales unquam contextos vidit amores?
Quis conjunxit amor tali unquam fœdere amantes?
Quare agite, ô Musæ, divisum dicite carmen;
Hymen diviso vult carmine compellari.

Hymen ô *Hymenæe*, Heliconâ relinquerè perge,
Aoniosque specus, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Tu regina potens, cui vinc'la jugalia curæ,
Quæque Jovis magno thalamum conscendis Olympo;
Et tu, quæ nobis circum præcordia fundis
Gaudia blanda, & nescio qua dulcedine mulces,
Huc ades, ô *Cytherea*; adsitque comes tibi Natus,
Aureum arcum gestans humeris, aureamque pharetram.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Vosque adeò nitidæ fulgenti crine sorores,
Sunt quibus effusæ vestes, zonæque solutæ;
Luditis & teneri quotquot circum undique amores;
Huc omnes conferte pedem; præque omnibus *Hymen.*
Hymen ô *Hymenæe*, manu tibi tæda corruscet,
Tempora ferta gerant, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Aspicè, ut optatos formosa ostenderit ortus,
Atque rubet tandem stellis Aurora fugatis.
Aspice, venturo latentur ut omnia latè
Connubio; venti siluerunt, Jupiter auras
Spiravit faciles, ridet placidum undique cælum.
Ipse etiam Sol flectit equos, propiore refulgens
Curru, nec jam hyemis perferent frigora tellus.
Interea venere fluuntque ad regia plenis
Tecta viis, regni proceres, equitesque patresque,
Matres atque viri, juvenes mistæque puellæ;
Et quotquot præclara ostentat nomina passim
Anglia: completur latanti regia cœtu.
Non tales olim vidit gens *Theffala* pompas,
Cum Divam *Æacides* duxit *Nereida* *Peleus*.
Ipse pater *Tamēsis* spectandi captus amore,
Hærens lento vix decurrit flumine ripis,
Nec curat properare undas, nec visere pontum.
• *Hymen* ô *Hymenæe*, homines tu compede gratâ
Vincis, tuque deos, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Quin prodi, cara o soboles, age linque cubile,
Matris & e gremio cupido te redde marito.
Rumpe moras, nimum fugiens processerit hora.
Jamdudum thalamo cunctantem ad limina primi
Angligenum expectant; auroque ostroque decori
Ordine stant proceres, puraque in veste sacerdos.
Ante omnes Sponsus flagranti agitatus amore
Pulcher adest, oditque moras, ardetque videre.
Qualis in exulto surgens flos aureus horto,
Pandit se ad solē venientem, & vertitur ultro.
Quæ tali dubitet juveni se credere virgo?

Quam

G R A T U L A T I O.

Quam vellent illi *Batavæ* nupfisse puellæ?
 Quam generum optârint *Germana* per oppida matres?
 Sed tu sola virum, solus te dignus habebit.
 Quin prodi tandem, luci te crede, peric'lum
 Non est, ne Phœbum videat tam compta puella.

Hymen o Hymenæe, potes tu avellere matrum
 Complexu natas, *Hymen* ades o *Hymenæe*.

Ferte nuces pueri, flores vos ferte puellæ,
 Spargite humum foliis, manibus date lilia plenis;
 Fundite puniceasque rosas, suayemque hyacinthum,
 Cum molli violâ, cum purpureo Narcisso.
 Sponsa venit: viden' ut demisso regia vultu
 Incedit virgo; pulchra ut suffusa pudore
 Ora rubet, tacitumque oculis inspirat amorem.
 Ac veluti quis ebur Tyrio si murice candens
 Sparferit, aut quando surgens Aurora refulsit
 Oceano; tales virgo fert ore colores.
 Mista metu tacitum pertentant gaudia pectus.
 Extemplo PRINCEPS totus visâ emicat ardens;
 Virginis in vultu flagrantia lumina figit,
 Uritur & cuncto conceptâ pectore flammâ.

Illa sed acclinis leviter colloque reflexo,
 Quam dulcè in juvenem mellitos vertit ocellos.
 Annuit ipsa *Venus*, dat plausus agmen *Amorum*.
Hymen o Hymenæe, virum superare puellæ
 Lumina casta doces, *Hymen* ades o *Hymenæe*.

Ore favete omnes; sacris en ordine pompa
 Succedit tectis; vocat ima in templa sacerdotes,
 Jurandasque simul Par nobile sistit ad aras.
 Jamque sacrum orsus opus, nulloque innectere vinc'la
 Dissolvienda die: jam dextram jungere dextræ
 Dant, animos pariter juncti: digitoque maritæ
 Annulus aptatur, quem signat amabile carmen,
Annulus æterni monumentum & pignus amoris.
 O nupti salvete novi, salvete parentum
 O decus, heroum genus & genituri heroas.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Res quantæ, tali surgent quæ regna futura
Conjugio! festum instituent de nomine vestro,
Servabuntque diem læti per secla minores.

Hymen ô *Hymenæe*, boni nil te fine possit
Casta *Venus* sperare, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Eheu quam lentè procedit vesper Olympo!
Nunquamne Oetæos ostendes noctifer ignes?
Nunquamne advenies portans optata maritis?
Certè hæc una dies toto jam longior anno est.
Phæbe quid hic cessas? quid tecum intonse *Hymenæis*?
Non voluistis enim tædas celebrare jugales
Tuque sororque tua: at fumantes solvere curru
Præstat equos, atque oceano submergere anhelos.
Tu fecisti hodie fastidia quanta marito?
Heu quoties ille invidit tua lumina! votis
Heu quoties noctem optavit, stellasque reduci,
Increpitans feras umbras, Hyadasque morantes?
Il fugias! lux fera vocet te crastina ponto.

Hymen ô *Hymenæe*, solet tibi solvere zonam
Virgo timens, cupiens, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Ite domum pueri, venit Hesperus, ite puellæ;
Expectata diu jam tandem lumina tollit
Qui desponsa sua firmat connubia flammâ.
Ite domum, solum solâ decet esse maritum
Conjuge: jam thalamos ornavit pronuba *Juno*,
Adque torum *Charites* nuptam duxere rubentem.
Ite domum, pulchrè curastis munera vestra
Vos omnes hodie; satis est huc usque moratos.
Si lux vestra fuit, noctem concedite nuptis.
Atqui iterum, decies cum luna peregerit orbem,
Tum natalis erit, memores estote, venite.

Hymen ô *Hymenæe*, domus sine te dare dulces
Nulla potest natos, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

GRATULATIO.

Hæc ego sum tenui meditatus carmina venâ
Dum sedeo ad *Cami* ripas, & amœna fluenta,
Quas patriâ *Phæbus Delo*, *Pindo*que relicto,
Incoluit sedes, & amantes otia *Musæ*.
Sed neque te posthac, te regum maxime *GEORGI*,
Invictasque tuas subjecta per æquora classes,
Terrorem oceani; nec te, *CAROLINA*, tacebo,
Quam certaverunt donis *Venus* atque *Minerva*
Accumulare suis; mihi si majora canenti
Sufficiunt vires, auditque vocatus *Apollo*.

Joannes Whalley, S. T. B.
Coll. S. Petri Præfectus.

DIVE, quem lætis veneramur undis,
Quem vigor circumvolat & Juventas,
Qui salutari medicata Lymphâ
Balnea curas,
Poscimus, quicquid tua Cura cœpit
Phœbe, producat: Generum *Britannis*
Sospitet votis, Columnenque rerum
Sospitet Orbi.
Qui Diem promis roseum & recondis,
Tu nihil possis Juvenisque Gentisque
In Dies quamvis gradiente Famâ
Visere majus.

Tu potens alti nemoris *Diana*,
Alterum cœli Decus, & Chorëis
Virginum Præses, nihil inde duces
Pulchrius ANNA
Ille *Gallorum* strepitus avitæ
Gloriæ felix cohibet, minorque
Unico nostro *Jove*; cui secunda
Fulmina torquet.

Illa regales docilesque Nurus
 Edocet niti Decus ad Parentis:
 Illa signabit metuenta solvi
 Nomine Fastos.

F. Sawyer Parris, Coll. Sid. Suff. Soc.
Procuratorum alter.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ADESTE Cives undique, atque ingentibus
Complete Cælum Plausibus; Fremitu Oppida
Resonent tumultuantium: Nam ad Gaudia
Hymenæus omnes evocat, fausta Omina
Secum usque portans, *Principum* cùm mutuos
Ignes alit, Facibusque torret Pectora.

Videtis, ut prægrande *Bataavorum* Decus
AURIACUS HEROS splendeat cunctos super;
En quanta Virtus! Quantus & Mentis Vigor!
Videtis, ANNA inter minora Sidera
Ut fulgeat Lux summa, fœminei Decus
Ingens Chori: Quæ Forma vultus! Qui nitet
In Ore Splendor! Ab his utrisque quæ bona
Sperare jam non liceat? In Cælis micat
Ubi Fax gemelli Sideris, sine Murmure
Jacet Æquor, ovat & Nauta, ridentque omnia.
Ita *Sidus* hoc *geminum* refulgens infimo
In Orbe ubique magna spargit Gaudia,
Ubique cuncta promovet fœlicia.

Ut corpora *Hymen* junxit, O! *Concordia*
Sic & animos nectat perenni Copulâ.
Prole numerosâ floreat, blando Sinu
Foveantque multas *Annulas Gulielmulo*sque,
Adusque vivum qui *Parentes* exprimant.

Ric. Crossinge, S. T. B. Aul. Pemb. Præses.

FIERCE to the Fight whilst eager *Europe* springs,
And frightened Peace retires on filken Wings;
Our Western World to softer Themes attends,
Nor lifts her Ballance, nor her Thunder lends,
Forgets to smoothe the surly Brow of War,
And teach embattled Nations where to spare.

Thus for awhile the Shaft neglected lies,
When *Jove* bestows a Daughter of the Skies,

(As

G R A T U L A T I O.

(As when of old the Thund'rer God convey'd
To *Peleus*' wishes the celestial Maid)
Imperial *Hymen* stays the Hand of Fate,
And lesser Empires on his leisure wait.

See BRITAIN just to fair-distinguish'd Fame
Points ev'ry *Aera* with a WILLIAM's name,
With WILLIAM's name to ev'ry Virtue dear
Gilds the recording Page, and crowds the circling Year.

Ages shall read and reading shall admire
BRITANNIA's Beautys mix'd with NASSAU's fire.
Where Thirst of Empire or the Breach of Vows
Call'd WILLIAM's aid to give the World repose:
When Heaven's Commission on his Sword He wore
To curb th' unlicens'd Great, and check the Waste of Pow'r;
BRITAIN repays with more than mortal Charms,
And gives her eldest Blessing to his Arms:
While Earth-born Monarchs feel a Lovers pain,
And Love, like their Ambition, sighs in vain.

Thus spake the Muse, and meas ring back the way,
Where *Phæbus* from the *Zodiack* pours the Day,
In such fair lustre of Succession view'd
Twice fifty Seasons on the *Ram* renew'd.

See these blest Omens to our World restor'd;
And *Europe*'s Beauty bribes her NASSAU's Sword.
Cancell a Nation's debt with one bright MAID—
Thus GEORGE shou'd give—thus WILLIAM be repay'd.

Long has our State but fading Blessings known,
A broken Lineage and precarious Throne:
Th' unripen'd Fruit intruding Winters seiz'd,
Nor Autumn's mellow d, what her Summers rais'd.
In BRUNSWICK lasting Glories shall be shewn;
The Hand that planted shall preserve the Throne:
BRUNSWICK to Millions yet unborn a Friend
Shall see his Lineage, like his Fame extend:
ANNA shall lend her Beauties to inspire
Some future Prince, like Her's, the World's desire.
For distant Peace AMELIA shall engage,
And CAROLINA bleis another Age.

F

With

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

With Charms like these the *Cyprian* Queen endu'd,
Rose from the Bosom of the azure Flood;
Destin'd to give succeeding Heroes Birth,
And spread Her Image o'er the conquer'd Earth.
Rome's awful Foundress saw her *Cæsars* rise
And with her kindred Glories throng'd the Skies.

Robert Trefusis, M. A.

Fellow of Pembroke-Hall.

ANNAM, inter pulchras longè pulcherrima Nymphas
Ibat virgineo dum comitata choro,
Vidit, & obstupuit visâ, *Cytherea*, caducæ
Regna suæ formæ mox peritura dolens.
Quippe *Deam* livor terrenæ more puellæ
Commovet, occurrit si qua venusta magis:
Sed timuit *Marti*, quem vatum turba recentum
Hic demum, spreto Thrace, habitare ferunt.
Mavortem ad sævos quare importuna *Polonos*
Pugnatum ut mittat supplicat. *Illa* Jovi.
Cum *Matri* illudens (nec natus iniquior alter
Matrem habet) hæc mæstæ verba *Cupido* dedit,
Scilicet, *AURIACUS* simulac advenerit HEROS,
(Nescisne HUNC ANNÆ quod sociare paro?)
Ocyus hîc aderis *Mavors*, (comitatur euntem
Nec sua *NASSOVIVM* pressius umbra Ducem.)
Tu pulchram metuis ne *Mars* declinet in ANNAM,
Mars ne *NASSOVII* transfuga castra petas.
Sic mihi, *Zelotypi*, turbabit omnia rixis
Nobile par Divûm! Tuque Deusque tuus!
Dum tu *NASSOVIO* nescis distinguere *Martem*,
Insper & *Venerem* nesciat Ille suam.
Verum connubii pompas spectare quietos
Præmoneo,—nusquam causa timoris erit.
Cernere mox poteris, num tu formosâ videris
NASSOVIO; *Martem* seu cupit ANNA tuum.

Bullen, A. B. Coll. Magd.

G R A T U L A T I O.

LUCTANTEM morbis, sævoque dolore gementem,
Fleverunt merſi *Belgæ Britoneſque* querelis
AURIACUM, ſpem communem; ſincera voluptas
Tandem cum morbus longum inſuperabilis, artus
Deſerit, atque novæ redeunt in priſtina vires,
Heu longum pulſa exultat curamque Deorum
Agnoscit, multo ſuffuſa *Britannia* riſu.
Vulnere ſic lætè inſpecto eſt confeſſus *Japis*
Sanari *Aenean* plus quàm mortali ope, charum
Dīs, cui Fata dabant, Regali ſtemmate gentem
Ornare, Imperiumque excelsæ ponere *Romæ*.

Mercibus inſignes *Batavi* duroque labore,
Per mare multiplices vexere ad littora gazas
Mirandas, ſed nunc (quod non ſine numine Divūm
Præſtari potuit multum ſudantibus,) almæ
Cypridis auſpicio, inſuetum transfertur ad oras
Pondus, inaurato quod Vellere tranſtulit *Argo*
Ditius, & quo non percurrit pulchrius undas,
Jupiter *Europam* quamvis trans æquora vexit.

Dux *Venetum* ingenti pompâ, pro more quotannis
Injicit oceano gemmam, & connubia quærit
Sperans incertum pretio conducere pontum.
Accipis, accipiens ANNAM, GULIELME, Tridentem;
Imperiumque maris, *Batavi Britoneſque*, maritâ
Lege hæc acceptum, defendent fœdere juncti.
Dī bellum avertant; Pax te circumvolet alis
Aurea, nec ſævi vexent tua regna tumultus.
Sanguineas alii *Laurus* per tela, per ignes
Quærant, at potius tua tempora cingat *Oliva*.

Haud ANNA abrumpat lituus clangore quietem;
Jam lacrymis ſatis indulſit: ſi Gloria cordi eſt
Quæri poſſe putas tantum per vulnera nomen?
Gentibus ex variis quanquam famam enſe reduxit
Julius, & nitidæ ſparguntur ſydere flammæ;
Cum ſuperis ſedet *Auguſtus* quoque vectus ad auras
Æthereas, pacis ſtudioſus, & utilis oti.
Pallas bello audax; inſignisque *Ægide*, *Olivam*
Protulit, atque ſuâ *Bellatrix* gaudet *Olivâ*.

Henricus Pallexfen A. B. Coll. Trin.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AURIACO *Heroi* se donat *Regia Virgo*,
 Accenditque sacram Lampada blandus Amor.
 Ad Templum ducit Sponsam *Cytherea* decoram,
 Et formâ viñci se putat ipsa *Dea*.
 Quis tales Oculos vidit, Quis Frontis Honores?
 Solus, cui nota es tu, *CAROLINA*, Parens.
 Splendida Majestas, simul & Clementia sese
 Confociant; *GEORGI*, non nisi in Ore tuo.
 Fida magis nunquam inflammavit Corda *Cupido*,
 Non pariles unquam Fœdere junxit *Hymen*.
 O Fortunatos ambos! sed dicere nemo
 Possit, utrum felix Illa vel Ille magis.
 Spernit, quod Patruo dederat *Britannia*, Donum
AURIACUS; sordent Sceptra, dat *ANNA* Manum.
 Regali fias Sponsâ, *Germania*, felix;
*ANNA*que sit, Nobis quod *CAROLINA*, Tibi.

Gul. Penwarne A. B. Aul. Pemb.

INFESTIS *Europa* gemens dum consonat armis,
 Connubilis lætis Terra *Britanna* vacat.
 Risit lævus Amor, focerique ad regna volutans
 Lumina, moliri desine fulmen, ait.
 Incassos ignes vibrat *Saturnius*: Orbis
 Cum *Mariæ* Imperium dividit alma *Venus*.

Gul. Johnson A. B. Coll. Magd.

AD SORORES REGIAS.

QUID *Nympha* avulsam lachrymantes cernitis *ANNAM*?
 Itæ hilares, eadem vos quoque Fata vocant.
Belgica jam tellus capit hanc, *Germanicus* illam
 Exoptat Populus, Gens sua quamque manet.
 Hinc totus late illustrabitur Orbis; in uno
 Includi nescit Gloria tanta loco.

Tho. Hayes, Aul. Pemb. Alumna.

G R A T U L A T I O.

HYMEN, O *Hymenæe*, quid expectata retardas,
 Connubia? & rerum tantarum Cardine in ipso
 Usque adeo cessas, Odiose? Ac Publica differs
 Gaudia; dum innectis Causas sine fine morandi?
 Littore ab adverso, pretiosam Merce, Carinam
 Tardius adspirans in Portum reddidit Eurus:
 Lenta Viæ dudum fugerunt Tædia in Auras:
 Febriculam Venis hærentem (Amor auxerat Ignes)
 Expulerint undæ *Baiarum*, Auctorque medendi
Hollinius: dudum rediit Flos ille Juventæ
 Purpureus; dudum Vigor & radiantis Ocelli
 NASSOVIIS Acies nativa: Quid O! juvet ultra
 Ingratas proferre moras *Hymen, Hymenæe*?

Auditisne? An me deludit amabilis Error?
 Fallor? An AURIACUM nomen ferit Æthera Plausu;
 AURIACUMQUE ANNAMQUE refert plaudentibus Æther?
 En! En! testatæ sponsalia rite peracta
 Matronæ, Procereque, & Pübes prima *Britannum*,
 Ordinibus justis, excultus quisque Paratu
 Magnifico, incedunt. Gemmarum si quid & Auri,
 Hesperus Eousque, ferant pretiosius *Indi*;
 Si Vestes tenui Filorum stamine *Seres*
 Haud facile in Cætu Judex desideret isto
 Subtilis; Manuumve Laborem, Artēve Magistræ.
 Sic decuit Natas Reges ornare *Britannos*,
 Quêis Maris Imperium Commercia vendicat Orbis:
 Sumptu non alio tradenda erat ANNA Marito,
 NASSOVIO Hæredes, GEORGIO paritura Nepotes.

Ecce autem, humanos induta *Britannia* vultus,
 Obtulit in Cuneis coram se Diva videndam;
 Et quâ confiterat CAROLINA in parte Theatri
 Progenie stipata suâ, ut *Berecynthia* Mater
 Agmine Cœlicolum, juxta stetit, Osque Humerosque
 Persimilibus Gestuque pari, & prædivitis Ostri
 Vestitu, ut geminas credas vidisse sorores:
 Qualis vicino Titan in Cardine Cœli
 Eligit illustrem Nebulam cui Lumine Formam
 Ipse suam transfuso impertiat, Æmula Lucis,
 Nullâ in parte minor, splendet solis Imago:
 Nec dubiis constat terris Illumne vel Illam
 Constituât natura Deum auctoremque Diei.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Sic Dea; sic unò REGINA eodemque Nitore
Fulserunt: totum, simul aspexere, filetur
Undique per Cætum: motâ cum leniter Hastâ
Lætitiâ confessa Oculis *Brittannia* fatur.

Ergo Diem vobis ergo & mihi gratulor illum
Qui *Britonas* tandem concordi Pace ligavit
Unanimes; nec tot fuerit de millibus Unus
Gaudia qui abrumpat Communia? Diis equidem ista
Auspiciis fieri reor, ut si quando minentur
Adversa his Regnis, pateat via prima Salutis
A *Batavis*, quibus una Salus, commune Pericluum;
Nec sit in angustis præsentior anchora rebus,
Perfugiumve mihi; quam si de stirpe *Britannâ*
AURIACO nubat Ductori REGIA VIRGO;
Mutuaque inter se Gens utraque Fœdera firment
Arctius, & nullo solvendum tempore Amorem
Omne quo cecidere, Meos ducente WILHELMO,
Gallorum, *Bavarumque* minæ, sociataque *Iberum*
Agmina: frangendæ, si quid veri auguror, iisdem
Auspiciis, *Britonas* hortante in Bella GEORGIO.

Nec Tu non Laudi, Fortunatissime, ducas,
Tot tibi posthabitos Regum de stemmate Reges;
Atque unum placuisse; unum hæc in fœdera posci;
Si nescis, alios, sceptrisque opibusque Potentes,
ANNA sibi poterat (Quidni?) sumpsisse Maritos,
Te voluit solum; non inferiora secuta:
Ergo & virgineo dixit suffusa rubore
Hos Superi, Hos reddunt veræ Pietatis Honores:
Hæc tibi, Matre viam monstrante, Ego præmia reddo.

Quid nisi vota manent, Superi hæc ut rite secudent
Principia? & faxint hodierna ut gaudia cernat
Volvendus Majora dies; longumque per ævum
Crescat amor pariter cum annis crescentibus: Unos
(Namque aderunt) facilis levet Eilythvia Labores:
Sitque meâ, O Utinam! felicior ANNA MARIA,
NASSOVIVMQUE suum Fœtu beet; Ore Parentes
Qui simili referant, animis ingentibus æquent:
Qui laudes utriusque domûs & facta secuti
Inclyta, ad exemplar Patriæ Virtutis anhelent.
Sic Diva; aut sumptâ Divæ CAROLINA figurâ.

R. Bland, A. B. Coll. Regal. Soc.

GRATULATIO.

NASSOVE (Nomen, quod simul audiit
 Defunctus acri Militia Senex,
 Affurget ardens, ultimoque
 Profiliet generosus ævo)
 Ut mitiores Te Face dispari
 Torfere Flammæ, quàm quibus impiger
 Accensus Heros in Tumultu
 Sanguineo GULIELMUS arsit,
 Ubique partis clarus Adoreis!
 Non Ille Victor nobilior tamen,
 Nec dignius jactavit unquam
 De rutilis Spolium Triumphis,
 Quam Tu, Dearum cætibus æmulam
 ANNAM reportans, — non licet arduum
 Claret *Namurcum*, seque tollat
Boyniaco super astra bello.
 O si Colorum rite cadentium
 Vis enitentem corpore Gratiam
 Depingat, exæquetve felix
 Artifici Calamo Poeta;
 Adeste, Vates! — Aggredere inclytam
 Fuco loquaci, Pictor, Imaginem,
 Spirentque commissa Tabellis
 Perpetuum Veneres Calorem!
 Nec Fronte solum qui Decor excubans
 Lumen stupenti percutit Hospiti
 (Quà per nitentes invidendo
 Cunque Choros videt ire gressu,
 Qualemque cinctam dulce rubentibus
 Nymphis *Dianam*, vel *Cythereida*
 Vatum Catervæ molliorum
Idaliis posuere Lucis)
 Breves Honores! Quos Fuga Temporis
 Invisa mœstis avehat a Genis:
 Te Pectus ornat, asserentes
 Seque Animi super *Eva* Dotes,
 Fas hinc Nepotum Fata recludere,
 Hinc Gaudiorum expandere lucidas
Scenas, (beato ni sit impar
 Augurio tenuis *Camæna*)

ACADEMIÆ CANTABRIGIENIS

Salvè Dierum Quèrn genialium
Sequetur Ordo lætus, & aureis
Fortuna pennis! — Quot superbam
Accumules Patriam Trophæis,
O digna tali Progenies Toro!
Qualis micabit Flamma capacibus
Innata Venis! — Quæ futuris
Gesta dabit memoranda Musis!
Seu consulentem, quo libeat, gravis
Flectat Senatum: seu per Acinaces,
Interque densatas Phalanges
Indomita ruat acer Ira;
(Fata allaborans pendula Gentium
Firmare) eandem Sorte pari viam
Incedat olim, qua præivit
AURIACUS, meruitque Cælum:
Non æstuoso quod Pelagus sinu
Terris revulsam muniit Insulam
Defendet æque — non, tremendum
Quæ liquido spatietur Orbe,
Instructa bello Classis; ut Indoles
Nutrita tantis sub Penetralibus:
Ut Mentis ardens Vis sagaci
Consilio bene temperata.
Fatale stridens Agmen inhorreat; —
Tu siste contra fortis, ut Æquori
Objecta Rupes; Impetusque
Sperne leves & inane Telum,
Non, si Tumultus, unde potest, truces
Gens multa circum conglomeret ferox,
Frangenda Tellus: — vel furores
Ingeminet malè contumaces
Conjunctus acri *Gallus Iberiæ*; —
Frustra. — Refurgat Spiritus *Eugeni*
Bellantis ingens, fulminetque
Oppositæ gravis Hospes Ora.

Edo. Cressfield A. B. Coll. Joh.

GRATULATIO.

MINERVA. VENUS.

MINERVA.

MINE is the Hero; all the valiant Race
From ROLLIN down to WILLIAM's glorious days:
His great Forefathers' Acts I'll set to view,
And bid the rising Warrior swift pursue.

VENUS.

The Youth is mine: I'll snatch him from Alarms,
The smoke of Battle, and the din of Arms;
Gently convey him to the *Paphian* Grove,
And fire his Virgin Heart with genial Love.

MINERVA.

With Martial Ardor I'll inspire his Soul,
With coolest Thought that Ardor to controul;
(So my NASSAU, immortal Chief, excell'd,
Wife in the Council, dreadful in the Field.)
Thro' Iron Squadrons He shall reap Renown,
Arrest the Trophies of the peaceful Gown;
And the brave Youth my double Honours crown.

VENUS.

Divide the Hero: Thou the Laurel give,
And on his Brows my fragrant Myrtle live.
A favour'd Virgin sprung from Race Divine,
In whom both *Venus* and *Minerva* shine,
Majestick Form, shall fill the Hero's Arms,
In Council aid, bless with her heav'nly Charms;
Softens the toils of State, and Battle's rough Alarms.

T. Sanderfon B. A. of Emanuel College.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

QUIS populi luctus, Quis fidis ora, genasque
Suffusas pingat lacrymis, agitare tumentes
Sanguine ferventi cum jam nimis invida febris
Ceperit AURIACI Venas? Ergo omnis adulta
Tum suspirabat virgo, tum pectore ab imo
Ducebat gemitus omnis tristissima mater.

Quin tu solve metus & inanes mitte querelas,
Anglia, nunc crebrae confurgant undique pompæ,
Nunc festos celebres, gratos age læta triumphos,
NASSOVÎ secuta Tui. Sic infcius horret
Pastor, cum fufis subito per prata tenebris
Infert se Luna, & prohibet splendescere Solem:
Ut trepidant volueres! ut magna armenta ferarum
Currunt attonita, & sylvas ululatibus implent!
Omnia sic iterum rident, cum vincula noctis
Paulatim rumpens pandit se totus *Apollo*.

At Te, MAGNE HOSPES, dum conspicis undique plausus
Gaudiaque *Angligenum*, reducem Te patria sperat,
Et mox vela dabis vento, littusque relinques
Cum Sponsa Angliacum, placidum caput eriget undis
Fata futura canens vero tum carmine *Nereus*.

“ Alite felici Sponsam vehis, alite Sponsa
“ Felici accepit tali de stirpe maritum.
“ Hinc, quam multa olim surget clarissima Proles
“ *Belgarum Britonumque* decus: Natum atque Nepotem
“ Regales cernent Sponsi, qui flectere habenas
“ Solertes regni, sapient utramque *Minervam*,
“ Ducere consiliis, armisve fugare parati.
“ Sic vis nulla duas poterit divellere Gentes
“ Nunc iterum junctas; Hæc sacra jugalia fœdus
“ Fecere æternum; dum poscit in arma volentes
“ *Brunsvici* egregiâ ductor de stirpe *Britannos*,
“ AURIACÆque Domus dum stat decus, æquor habebit
“ Dum me Rectorem, populus celebrabit uterque
“ Unâ perpetuos terræque marique triumphos.
Talia Cæruleus fido Deus ore loquetur,
Et puppim impellet dextra feliciter altam.

Philippus Yonge A. B. Coll. Trin.

G R A T U L A T I O.

Quis gratuletur gaudia publica
 Lætis *Britannis* Carmine vel Lyrâ?
 Argenteis aude, *Thalia*,
 Verba loqui focianda chordis.

Adesto *Hymen*, Te, numen Amabile,
 Supplex adorat *NASSOVIAE* Domûs
 Proles: Adorant Te juvenus,
 Dulcis Amor, Geniique læti.

Reges timendi Te placidè vocant,
 Te, Te senatus, Te populus frequens:
 Nec jam parem flammam fateri
 Regia *Virgo* negabit ultra.

Audit vocatus: se *Venus* aurea
 Adjungit, almis non sine *Gratiis*,
 Dulcique Rifu, quem *Cupido* &
 Mille Joci comites sequuntur.

Aurum Lapillis tam bene lucidis
 Miscetur, albis vel Rosa Liliis.
 Tu conjugem illustrem reportas
 Nobilitata Domus triumphis.

Quis nascituros annumeret suis
 Heroas? Horum quis *Batavos* suos
 Salvos, ut olim, sub tutelâ;
 Fractaque vineula *Cantabrorum*?

En gestientem sanguine & arduis
Martem triumphis! Umbra tremit senis
 Terris sub imis *Ludovici*,
Nassovios reputans Nepotes.

Ter si refurgens *Gallia* perfida
 Obtendat Orbi vinc'la minacia,
 Ter victa palmas indecoras
 Obtulerit, timidumque tergum.

Rob. Fowler, A. B. Coll. Trin;

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

NON semper ardent Fulmina bellicā,
Fortuna Gentes, & melior Status
Orbem beavit: blanda Pacis
Munera NASSOVIVM vocarunt.

Nec jam minorem Te videt *Anglia*,
Præclarè PRINCEPS: non aliter quidem
Avum rogavit, cum cadentem
Restituit Populi Salutem.

Te Flamina ducit Pectoris ardui,
Teque invidendum Regibus optimis
Conjux recepit, primâ nostri
Spes, & Amor, Studiumque Regni:

Quam vel Sororem Deliaeo agmini
Securus addas, vel Paphio Choro,
Credes *Dianam* nec præire,
Nec *Venerem* superare pulchram.

Spes quanta surgit Civibus exteris
Dicat Parentum regia Gloria,
Virtus & ipsi innata dicat,
Certa sequi patrios Honores.

Qualem dicatam Chaonio *Jovi*
Ædem sacratæ Confitor Illicis,
Solvens pio de Corde Grates,
Plurima quod sibi Sylva floret:

Qualemve vidit belligeram Ratem
Mercator, Hostes quâ validus fugat
Vagerus, & reddit vehendas
Incolumes super Alta Merces:

Vestram videbunt *Vangiones* Domum,
Anglique læti: cum Populi Salus,
Charum Genus, Nomen paternum
In *Batavos* fluet, & *Britannos*.

Kenrick Prescot, A. M. Aul. Cath. Soc.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM NASSOVIVM.

TE piis tandem precibus tuorum,
Languidum morbis modò quem dolebant,
Integrum reddunt miserata iustos
Fata dolores.

Afferunt herbis Medici salutem,
Afferunt laudes numeris Poëta,
Hæc tibi, PRINCEPS, parat invocatus
Præses *Apollo*.

Copiam pleno peregrina cornu
Ora diffundit, variisque Terra
Se quasi communi animata plausu
Floribus ornat.

Ipsa Regalem *Cytherea* Nympham,
Quæ tuum posthac decoret cubile,
Ducit, & tædas *Hymenæus* æquo
Numine præfert.

Hinc procul Tecum revehetur, Hospes,
Talibus Donum meritis statutum,
Quale non fertur Tua protulisse
Belgica Tellus.

En! velut sensim finuante cursu
Thamus immiscet similes & *Isis*
Fluctibus fluctus, celebrisque cursum
Thamesis urget;

Clara quæ semper nituit per Orbem,
Clarior nodo Tua Conjugali,
Tam pari demum sociata Famæ
Fama nitbit.

Non Amor longo fugientis *Ævi*
Mutuò castus spatio fenescet,
Non cadet certâ stabilita Divûm
Lege voluptas:

Sic Quies nunquam peritura ridet
GEORGIO semper, simul *Angliæque*;
Sic suum Laurus viridem perennis
Servat honorem.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

IN NAVEM, QUÆ PRINCIPEM

TRANSVEXIT.

RATIS, *Britanne*, Quæ decora Linteis
Micantibus, fatetur esse Regia,
Ait Procum Maris per Alta PRINCIPEM
Britannico citam dedisse Littori,
Nec ulla pertulisse se Pericula
Sali trucidis vel impotentis Africi.

Nec hoc Ratis superba jactat, *Æquora*
Quod ista permearit acta Palmulis,
Quibusve splendeat corusca, *Carbassis*:
Mari sed orta convolasse Numina,
Opemque læta contulisse, Finibus
Ovantis *Angliæ* datura NASOVUM.
Ita hoc fuisse prædicare *Belgicum*
Sinum, *Britannicumque* profiterier
Fretum (Deis id imperantibus) semel
Sua æstuosa conquiesse flumina.

Eoque ait beata, nolle nobilis
Redire se Parentis in cacumina,
Canora vel Sororis instar Arboris
Comis loquacibus ciere sibila;
Ait sibi suum referre gratius
ORANGIUMQUE Regiamque Conjugem,
Choroque Matris interesse *Tetbyor*;
Deosque nacta gloriatur Auspices,
Amabili, Vias per hospitas, Solo
Penatibusque redditos suis fore
Deumque Vota, Diis paresque Navitas.

G. Bagshaw, S. Joh. Evang.

Socio-Commenfalis.

G R A T U L A T I O.

O, Qui semper ades, thalamoque accendis honesto
 Felices tædas; cui *Vestæ* purior igni,
 Fax nunquam incestum prælata secundat amorem;
 Huc properes, *Hymenæe*; Hæc tu connubia quondam
 Pollicitus, miseræ *Britonum* solatia genti;
 Cum frustra optavit fœcundi dulcia lecti
 Pignora *NASSOVIUS*. Sic ferreus obstitit ordo
Parcarum voluit cum *Jupiter* ipse severas
 Mutavisse vices (& quid *Jove* majus habetur)
 Incassum: sterili doluit *Saturnia* lecto.

Non tamen hoc querimur; Mors immatura *MARIÆ*
 Hac mercede placet, dum regno *GEORGIUS* hæres
 Succedit, paribusque regit virtutibus orbem;
 Dum tales nobis *GULIELMI* fata reservant
 Reliquias; visumque *Jovi* his jungere gentes,
Nassoviumque iterum Regi sociare *Britanno*.

Salve, Heros venerande, Domus non alta *WILHELMI*
 Non te magnorum commendant facta parentum;
 Sed tua Te virtus, tua terris didita fama
 Conjunxere *Anglis*. Tibi nec minus *ANNA* refulget
 Aucta patrum virtute, Dei hanc genuere parentes,
 Hanc *CAROLINA* aluit: Mirum Natura creavit,
 Illa polivit opus, seque haud tantum ore referre,
 Verum animo jussit. Talem *Brittannia* Nympham
 Offert læta tibi; nec te complexibus arcet
 Ipsa suis: quanquam *Thamesis* miretur amœni
 Littora, & ingenti matris teneatur amore;
 Ardet abire tamen, dulcesque relinquere terras
 Tecum Sponsa velit; pro cunctis sufficis unus;
 Tu Pater & Genitrix. Cupit hæc *Brittannia* vinc'la,
 Sit licet orba *ANNÆ*, direptaque gaudia tristis
 Lugeat; at nunquam sola aut deserta videri
 Hæc poterit tellus, magni dum plurima *GEORGI*
 Succrescit soboles, & germinat *Anglia* Divis.
 Sat sibi, sat Famæ vixit *Brunsvicius*; armis
 Confiliisque satis præsentī profuit ævo.
 Huic aliter visum, ni in postera sæc'la relinquat
 Heroum immortale genus, pulchrâque beatus
 Prole, per *Europam* cœlestia semina spargat.
 Mons velut *Alpinus*, rapidum *Rheni* unde fluentum

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Cornigeri, *Rhodanusque* sonans se erumpit, & unde
Urna *Padi*, & vastis volvit se fluctibus *Ister*;
Perpetuum ex antris fluvium gremioque capaci
Fundit, & *Europam* pingui fœcundat arenâ.

Te primum, GULIELME, sacro sibi jungere vinc'lo
Ardet *Brunsviacus*. Sic gentes nectet utrasque
Connubialis amor; sic juncta *Britannia Belgis*
Divitiis armisque potens dominabitur undis.
Belgica ab Auroræ populo Solisque cubili
Classis Aromaticas gazas Orientis, & ipsam
Indiam in *Europam* portat; Brittanica quercus
Captivum adverso, ceu navis *Jasonis*, aurum
Raptat ab Occiduo. Tibi, GEORGI, sæva Tridentis
Imperia, Oceanique fui, regnumque resignat
Ipse *Jovis* frater; junctoque refulget honore
Cœlestis speciem CAROLINA induta *Minervæ*.
Cœtropiæ cedant arces: Jam numine Divum
Tuta sub amborum felicior *Anglia* floret.

Exigui dotem pelagi, Sponsamque Marinam
Dux *Venetum* jactet, claususque in carcere regnet
Adriaco. Te Diva suo dignata cubili est,
Teque sibi Generum, PRINCEPS, emit omnibus undis
Rex maris. Oceani imperio dotabitur uxor.

C. Pratt Coll. Regal. Alumn.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

ALBIONEM invisit faustis NASSOVIVS armis,
Dum Libertatem protegit, *Angle* tuam;
Huic dedit Imperium *Britannia*, debita Dona
Virtuti, & Sceptri dulce ferebat Onus.
At Tibi, quem Pax alma vehit blandusque Cupido,
Non offert Regnum, non Diadema Tibi;
En Munus magis optandum! nitidissima Gemma,
Angliacum jactat quam Diadema, Tua est.

J. Davison Coll. Regin. Alumnus.

GRATULATIO.

GAUDETE, ô Veneres, Cupidinesque,
 Et quantum est Superûm tenerrimorum.
 En! Terræ quibus, Æquora, Insulæque,
 Et parent Populi, Ducesque, & Urbes;
 Uno qui Jove se gerunt minores;
 Vobis cedere, militare vobis
 Illi dulce putant, nec indecorum.
 Vestrûm est ludere Principes in ipsos;
 Urit Cæsareas Amor medullas;
 Et Cypri Dea mollibus feroces
 Heroas solet inligare vinclis.
 En! Quales Hymenæus auspicato
 Jungit fœdere, lucidâque pompâ,
 Et votis, prece, civiumque plausu
 ANNAM, NASSOVIVM! potentis Illum
 Belgicæ Decus, Hanc Britanniarum.
 Nequicquam Deus abscidit minaci
 Terras Oceano; per æstuosa
 Audacem freta, monstra, turbineque
 Ventorum Juvenem rapit Cupido.
 ANNAM ardens per Aquas, velut Leander
 Heronem, petit ille; GEORGIVM
 Arces, Regna, Domos, Opeque lustrans,
 Hospes Splendidus, & Gener beatus.
 Quæ tum gaudia Maximos Parentes!
 Qui Plebem, Proceres, agunt Triumphis!
 Ut Flammis, Fidibus, Scyphis, Choreis
 Fervent Oppida, Rura, aperta, tecta!
 Ut myrto viret omne limen almâ!
 Ut suaves olet Atrium corollas!
 Mirantur Thalami suos Honores;
 Delubrumque novo renidet Auro.
 Hæc inter micat ANNA præter omnès,
 Prudens, casta, decens, severa, dulcis;
 Tali digna loco, Parente tali.
 Quæ Nymphæ species, Decor, Venustas!
 Quod magni Generis per ora Lumen!
 Quæ morum Veneres honestiorum!
 O Felix ter & amplius, WILHELME,
 Cui jam nectit Hymen amæna Florum,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Accenditque facès, torumque sternit,
Argutumque sonat Thalassionem.
Felix tu quoque, nobilis Puella,
Cui jam copula sacra Nuptiarum
Donavit similem Tui & Tuorum,
Heredem AURIACÆ Domus WILHELMUM.
Magnos Ille tibi, GEÖRGIORUM
Uni Nomine Stemmati secundos,
Laudabit Proavos, Avos, Parentes.
Multos Ille Duces prioris ævi,
Belli Fulmina, Vindices ruentis
Jactabit Patriæ. Canet superbus
Insignem Sapientiâ, Triumphis,
Et Sceptro triplici gravem WILHELMUM:
Qui quondam trepidantibus Britannis
Leges, Jura, Sacra, & Deos Penates
Præfens eripuit dolente Papâ;
Anglorum Columnen, Suæque Gentis
Immortale Decus. — Beata Tali
Vive ô Sponsa tuo & vale Marito!
Te Fratres Helenæ & leves Favonî
Ducant incolumem per Æquor Auræ.
Hinc claras Batavûm colatis urbes,
Illustres animæ; hinc tumultuantis
Galli, Vindelici, Getæ, Poloni
Immanes moderamini furores,
Vestris Præsidia! Hinc amate porro
Mutuis animis, bonumque Terris
Examen date, GEORGIOS, WILHELMOS.

Joh. Chapman A. M. Coll. Regal. Soc.

ΦΑΙΝΩΝ ἀπ' αἰγλήεντο Οὐρανῷ πάρα

Φοῖβος, μέγ' ὑμνητοῖσι Νυμφαίοις κλέος·

Ορνιθὶ τ' αἰσῶ ποθινὸς ἡμέρα,

Ἡ παμφανῶσα λαμπρὴν ὁμῇ ἀναίρει·

Εὖς δὲ λαμπαδηφορεῖ γαμήλι·

Υμέναι·, εὐμανῶς σρέφουσιν ὄμμαϊα

Παργύηες, οἷς ἀθέσφατον χαρὰν ἄγχι

Καλὴ πολυζήλοιο Σεμνότης Κόρης

Τῆς Φιλτάτης παρῶσιν ἐξοχωτάτης·

Ενταῦθα Νυμφίον πάρεσιν εἰσιδεῖν

Ανακλ' αἰετον χερσὶ, ἢ βελαῖσιν, ὅς

Ακέσε'· μάλ' ἐδὺλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.

Απόντα τόνδ' ἐμείναμεν, παργύηα δὲ

Ασπαζόμεθα τὸν πεπρωμένον Πόσιν.

Οἰωνὸς εὐτυχῶν δὲ τῶνδ' ἐγίνετο

Γάμων ὄνειρε·, ἐδαμῶς, ἐτώσι·.

Τραγὲς γὰρ ἴσμεν, ὅ ὀρῶμεν ὁμμασι

Σπονδὰς συνάψαι, δεξιάς τε συμβαλεῖν

Πόσιν τε προσφίλεσάτον, Ζευαόργη

Εὐμορφον, αἶας τ' Βριταννίδος κλέ·.

Εὐφημίας ἐν ᾧ· Γάμ· παρῶν,

Ατε ξυνή τε τῇδε γῇ, κ' Ορεγγίδι

Ευτυχία, τὴν ὅλως ἐπευθύνει Θεός.

Νυμφεῖα ταῦτ' ἔσεσθ' εὐδαιμονέσσια,

Χ' Ἡρώα τόνδ' ἐλπίζομεν πανεῖκελον

Δεικλυτῶ τε ΓΟΥΛΙΕΛΜΩι, ἢ σόφῳ·

Ωι κλεινὸν Οὔνομ' ἄδε'· ἀπανταχῶς.

Steph. Bolton A. M. C. C. C. Soc.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

DUM recitat magnos GULIELMI insignis honores
Angliæ & allatam Belgia jactat opem.

*Anglia servatas Leges & Regna fatetur,
Utque data est populo Paxque Salusque suo.*

“ Rettulit Imperium miseris, ait, *Ille BRITANNIS,*

“ *Debetur Belgis iste, fatebor, honos.*

“ At dabo, quod gratâ possint agnoscere Mente,

“ *Clarius Imperio Munus, — & ANNA datur.*

Johan. Garnett A. M. Coll. Sid. Suff. Soc.

DULCIS Hymen, ades, & precibus si ritè vocaris,
Regales te transfer in *Ædes.*

Huc lætos vultus citus affer, & omnia fausta,

Huc tædam, & solennia verba.

Ecce! vocatus adest, croceo velatus amictu,

Teque petit face, *Regia virgo.*

Externi veniunt generi — *salve inclyte Princeps,*

Salve magni nominis Hæres;

AURIACÆ spes una domûs, spes addita nobis

Grata — tua est Lavinia conjux.

At vos, ô superi! firmate hæc omnia vestra,

Et siquid pietate meretur

GEORGIUS, aut donis CAROLINA oneraverit aras,

Et meritos libârit honores,

Accipite hæc animis quæ festo tempore vota

Concipimus, facilesque favete.

Quid tandem veneranda reposcit numina vates?

Votorum hæc sit summa fuorum:

AURIACAM ut referat stirpem virtutibus ille,

Hæc, CAROLINA, tui similis sit.

Pet. Gunning S. Joh. Evang. Alumn.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

DULCIA cum teneræ peterent Connubia Nymphæ
 Antiqui Heroes, diris sub legibus acres
 In pugnas ibant, dubiæ discrimine Vitæ
 Empturi thalamos: Hinc cantat Graia Vetustas
Oenomai laceros axes; hinc, *Amne* subacto,
 Novimus *Herculeæ* certamina dura Palæstræ,
 Dum frustrâ anguineos nunc tortilis explicat orbes,
 Arduus ad solem, nunc Corniger ore minaces
 Mugitus ciet, atque irasci in cornua discit.

At neque Tu celerum palmis insignis Equorum;
 Nec validis fidens, PRINCEPS AUGUSTE, Lacertis,
 Conjugii stabilis leges, pactosque *Hymenæos*
 Exercere paras. Aliâ jam luce Jugales
 Accendis Tædæ flammæ: Te dulcis amænæ
 Libertatis amor stimulat, Tibi pectus honestant
 Cura gravis Morum, & sancti Virtutis honores.
 Quin fore Te sperant *Britones*, qui strenuus olim
 Signa feras paria, & focii animosus in armis
 Mox fulgere velis; quoties infana superbos
 Ambitio armabit *Gallos*, *Lodoixque* catenas
 Innectet Populis; quoties afflicta fedebit
 Relligio ad *Rheni* fluctus, soliumve querelis
 Ambiet *Angliacum*, & GEORGÎ de more reposcet
 Ultiores animos, & certam Vindicis hastam,

Hæc Tibi conditio, PRINCEPS; hæc lege solutæ
 Tædia sustinuit Zonæ, sociosque reliquit
 ANNA Puellarum cætus: ergò oscula figis
 Libera, & optatis arcè complexibus urges
 Lumina demissam, & dulci probitate rubentem.
 Spesque igitur dubiæ, & Curarum sæva faceffunt
 Agmina: cum solito cedunt Suspiria planctu,
 Nec vigiles vexant Noctes, mutataque amænos
 In risus abeunt: tandem *Venus* aurea votis
 Annuit, & gemitus dignâ mercede rependit.
 Quæque gravis nuper *Pubes Cythereia* totis
 Incubuit pharetris, & densâ Cuspide fixit;
 Illa etiam innocuos exercet leniter Arcus

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Mitior, & teneris Præcordia ventilat alis,
Blanda fovens castos, quos Ipsa accenderat, ignes.

Ergò hilares plaudunt choreas, festosque per Urbem
Instaurant *Britones* ludos; neque nostra morantur
Gaudia, quos ciet armipotens *Bellona* tumultus
Rhipeos inter montes, perque arva beatæ
Hesperia: usque adeò, *GEORGI*, felicibus almam
Auspiciis Pacem stabilis, placidâque quiete
Tranquilla *Anglicis* indulges otia terris.
Talis & Ætherei sacris *Hymenæus* Olympi
Sedibus insonuit, cum jam per *Thessala* rura
Oceanus tenerâ donaret *Pelea* Nymphâ;
Aut tandem positis Heros *Tirynthius* armis
Iret in amplexus molles, *Hebenque* foveret.

Necdum etiam Scelus infectum, Moresque nefandi
Justificam usque adeò mentem avertêre Deorum,
Quin iterum humanos tua per Connubia Cætus
Visant, sintque Tibi tua Numina; & inclyta secum
Dona ferant, Sponsamque opibus Cœlestibus ornent.
Unde aliàs is Frontis honos, ea gratia formæ,
Majestas Oris placida, atque Augusta Venustas,
Ni Dea certatim *Cypris* & *Saturnia* molli
Fingeret amplexu, & justâ componeret arte?
Unde ita scintillant Oculi, blandique severo
Igne micent, nisi pulchra suos *Aurora* Puellæ
Sufficeret radios, quales inducit *Eois*
Mane plagis, cum jam tenebras & nubila Cælo
Dispulit, & roseis effulget lucida Bigis?
At neque *Palladiis* studiis exercita Formæ
Pectora concedunt; testes viridesque recessus,
Atque Umbra, *Richmonda*, tuæ; dum Nympha quietos
Sola petit Lucos, secumque exempla volutat
Prisca Pudicitia, atque Animo studiofa reponit.
Aut molles complexa sinus, gremioque recumbens
Maternis fruitur monitis; quâ mente docentem
Audiit ad *Paphias* oras *Cytherea* *Dionen*;
Qualiter *Aonio* placidè reclinis in antro
Dulcia *Mnemosynes* hausit præcepta *Thalia*.

O Te felicem Thalami, cui contigit ista
Virtus, & tantæ concessa est copia formæ,

Quam

Quam Rerum imperiis, totique *Antonius* Orbi
Prætulerit lætus; quam conjurata reposcat
Græcia sanguinei per longa decennia Belli!
O secura diu focii genialia Læti
Gaudia percipias! alto *Concordia* Cælo
Annuet, & multâ circum compage tumultus
Belligeros premet, & nodis compescet ahenis.
Ni faciat, Patris stimulos, ignesque Mariti
Vincat cura Ducis; jamque Heros impiger ires
Quâ *Scythicæ* stridunt hyemes, quâ littora fervent
Sub nimio projecta die; dum sola relictis
Incubat ANNA toris, viduasque agit anxia noctes.

Tuque adeò, eximium *Martis* sortita favorem,
Adsis O! *Cythæra* potens, quotiesque cruentæ
Militiæ *Paphios* post tædia longa recessus
Visit, & *Idaliis* tecum resupinus in antris
Pascit amore avidos inhians in Te, Dea, visus,
Blanditiis illum teneris, mollique loquelâ
Excipe, neu laxis Nobis immittat habenis
Sanguinei rabiem Belli, sed in ultima secum
Bactra vehat, furvosque aliò detorqueat *Indos*.
Sic vigiles Sponsi laqueos, & *Lemnia* vites
Retia; sic erret Furiis ultricibus ætus
Ille Aper, & læsum tristis suspiret *Adonin*.

Nec *Lucina* aberit, facilem cui reddere partum
Curæ erit, & dulces in lucem promere fœtus,
Signa Tori focii, & communis pignora flammæ.
Ergò ubi post paullo Materna Infantulus Heros
Procidit ad genua, aut gremio collapsus inhæret,
Virtutes discet patrias, & lætus Avitæ
Audiet annales Famæ; dum prisca fideli
Augustæ recolens animo primordia Gentis
Imperium, magnique Aquilas memorabis *Adolphi*.
Non Ille, *Auriacum* proles de sanguine Regum,
Funereos metuet campos, dirosque cruenti
Horrebit Belli strepitus; sed & Ipse calorem
Corde parem referens, & Avitis æmulus ausis,
Innocuos Enses, purumque Hastile lacerto
Impubi quatiet, parvisque ostendet in armis
Pulchra rudimenta, & claræ præludia famæ:

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Et nunc *Bovindæ* fictas fremet acer ad oras,
Sanguineis clarus maculis, *bumeroque* cruento;
Nunc petet exiguam Puerili Milite *Budam*.
Interea hostiles acies, *Gallúmque* superba
Agmina, venturas jam tum præsumere clades,
Auriacumque novum, atque alias sperare *Namurcas*.

Gal. Cooke Coll. Regal. Socius.

VATICINIUM NEREI.

DUM redit in Patrias *Princeps* cum Coniuge Terras,
Obstantes Ventos *Æolus* intus agit;
Nec Ventis invisa Silentia, dum bona *Nereus*
Connubiis grato carmine Fata canit:

“ ANNA Decus Patriæ, *Auriacis* Decus, ANNA futura,

“ Te Mare per nostrum prospera ducit Avis.

“ Iret in amplexus *Pelei* cum Coniugis olim,

“ Talis erat *Thetidos* Forma Decusque meæ;

“ Sic sibi subiectam haud timuit muliebriter undam,

“ Sic ora, atque Oculos, sic tulit Illa Manus :

“ *Pelea Nerinénque* meam beat unica Proles,

“ Heu nimium properam quàm subitura necem !

“ At Te, *Diva*, manet Proles numerosa, beabunt

“ Progeniem fato Dii meliore tuam.

“ Quippe nec a Bello se subtrahet Illa, tenebit

“ Nec timor Hos Juvenes, nec gravis Ira Viros ;

“ Próque novâ Troja de stirpe hac stabit *Achilles*,

“ Muros Angligenis extruet Ipsa *Thetis*.

Ric. Nightingale Aul. Pemb. Alumnus.

G R A T U L A T I O.

QUALIS ubi explorans connubia regius Ales,
 Cognatas maculas, pictaque signa notat:
 Par formâ alarum, par Majestate decorâ,
 Advolat ad castos casta marita toros.
 AURIACUS talis, talis conjungitur ANNA;
 Ut genere & formâ, sic pietate pares.
 Deperit Illustris tam sacra cubilia *Princeps*,
 Nymphaque tam gratos ardet adire Lares.
 Tu, GEORGI, haud poteras Hâc majus tradere donum,
 Regna licet *Britonum*, ternaque sceptrâ geras:
 Tu, *Princeps*, majus sperare; ubi redditur Ulnis,
 Æqua tribus regnis, inclyta Virgo, Tuis.
Cypridi nec votum facias; his Te appulit oris
 Purior incolumem candidiorque *Venus*.
 Delphica non opus est adeas Oracula *Phæbi*,
 Advenit, *Angliaco* Rege precante, Salus.
 Redderis a *Britonum* Baiis jam sanior Hospes;
 Lympha simul nobis, quam Tibi, præbet opem.
 Hinc cœlo regnare Deos incredula Turba
 Sentiat, & stabili sceptrâ tenere manu:
 Non ita felici fortuna errore vagatur,
 Uniat ut socias diffita terra manus:
 Non ita constantes pariter, pariterque fideles
 Aurea deducit sub juga cæcus Amor.
Julius Angliacas petit & *Nassovius* oras,
 Navigiis tendunt carbasa *Mars* & *Amor*:
 Quod venit, & videt, & vincit, fert præmia *Cæsar*;
 Quod venit, & videt, & vincitur, Alter ovat:
 Sic vinci præstat, quàm mille egisse Triumphos!
 Captivum hæc poterant Vinc'la decere *Jovem*.

Rich. Keble Coll. Regin. Alumnus.

M

H Φ A I-

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΑΠΑΘΗΘΕΙΣ.

NΥΚΤΑ δι' Ἡφαιστος Χρυσέοις ἶδεν ἐν λεχέεσσι
Δαιμονίαν Νύμφαν, Ἀνέρα τ' Ανπθέον.

“ Δίκτυα νῦν μοι, ἔφα· “ πάλιν εὔρον θῆξον Ἀρηα·

“ Καὶ Κύπειν ἐλομένα κάλλει λαμπομέναν.

Ἀλλὰ Σὺ παῦε δόλων, χρυσάθρον ὥπασεν ἩΡΑ

Τοὺς ἶδες, ἀγναίως ΖΕΥΣ θ' ἱέρωσε γάμους.

Οὐδ' ἐμὲν οὔτ' Ἀρης, ἐδ' ἐνθ' Ἀυτὰ τέο Κύπρις·

Ἀλλὰ καὶ οὔτ' Ἀρης, ἀλλὰ ἔ' Ἀδε Κύπρις.

VULCANUS DECEPTUS.

VIDERAT Ignipotens sacratâ in sede repositos
Sponsamque Augustam, Semideumque Virum.

Retia ferte, inquit; non acri impune licebit

Marti iterum Thalamos contemnerare meos.

At Tu parce sacros violare; His Pronuba *Juno*

Præsidet, & sanxit *Jupiter* ipse Toros.

Non Geticus *Mars* Hic, *Venus* aut Tua, *Mulciber*, Illa,

Et tamen hic *Mars* est, & tamen Illa *Venus*.

G. Anstey A. B. S. Joh. Evang.

IN ANNAM LYRAM PULSANTEM.

NEQVACVAM tetigit Citharam *Rhodopæius Orpheus*
Tristibus à Tenebris *Eurydicen* repetens.

Fœminei majora vide Miracula Plectri,

ANNA Lyrâ revocat PRINCIPEM, & Ille redit.

Gul. Forester Aul. Pembr. Socio-Commenfalis.

G R A T U L A T I O.

FORTUNATA minùs maribus domus alta *Stuartùm*
 Fœmineâ semper prole beata fuit;
 Nobilis Hinc Virgo *Brunsvici* Stemmatis Auëtrix,
 Hinc mater, conjux, glôfque, *WILHELME*, tuâ.
 Stirps contrâ *Nassava* minùs fœcunda puellis
 Egregios jactat se peperisse viros.
Belgarum Decora inde, flagellâque Gentis *Iberæ*,
Gallorum Pestes, Præsidia *Angligenûm*.
 Hinc mos invaluit (quem Natura ipsa monebat)
 Virginibus nostris hos fociare mares.
 Morem laudatum probat & Sapientia *GEORGÎ*,
 Connubiisque iterum junxit utramque domum.
GEORGÎ, tota tuâ virtus muliebris in *ANNA*,
 In Genero residet vis animûsque *Virûm*.
 O! beet ista Deus tibi pacta, *Stuartidas* usque
 Ut referat Neptis, *Nassaviûsque* Nepos.

Thomas Greene A. B. Coll. Corp. Christi Socius, Rev.
 in Christo Patris Thomæ Episcopi Eliensis Filius
 natu maximus.

SUCH sad Præeminence attends the Great,
 They Court by Delegates, and love in State;
Nassau awhile the princely pain sustain'd,
 And woo'd a *Venus* by *Apelles* hand.
 But Pomp soon yielding to commanding Flame,
 Across the Seas he seeks the Royal Dame.

WILLIAM no more by mimick Canvass led
 Lives on a Picture, and adores a Shade.
 His amorous Suit He fights in *ANNA*'s Ear:
 And views the Goddess, while He makes his Pray'r.
 His Pray'r is heard, the mystick knot is wove,
ANNA and *WILLIAM* are but one in Love.

Hail! happy Pair. And as your flames encrease,
 Each kindred Realm shall join in lasting Peace:
Brittain and *Belgia* be one common Name
 For Pow'r, for Wealth, for Empire and for Fame.

T. Chapman B. A. Eman. Coll.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AD PRINCIPEM AURIACUM.

REGIA dum varios præbent Connubia Ludos,
Et lepidis Populus plaudit ubique Jocis,
Pignus musa suum deponere poscit, & ardet
Ludere festivis Ambitiosa modis.
Sit Carmen musæ Pignus, sit Testis Amoris,
Solum, quod possit reddere, Carmen habet.
Quid memorem Titulos, quid Honoris inania Dona?
Quid Te longâ ortum, *Dux Bone*, stirpe Ducum?
Te Tua Nobilitat Pietas, atque inclyta Virtus
Non cum Carminibus commemoritura Meis.
Hæc Titulis Splendorem, & Honoribus addit Honores,
Laudibus hæc Laudem dat, Decorique Decus.
Hinc pariter Patriæ fulges Exemplar Amatam
Externisque; foris Utile, dulce Domi;
Hinc tibi non invita *Britannia* pandit Honorem,
Hinc Lectum ascendit Regia sponsa Tuum.
Lætus spargat *Hymen* circum felicia dona,
Ambos jungat amor mutuus, una Fides!
Vivite Felices! Conjux non Coniuge tantâ
Indignus, tanto digna Marita viro.
Te multum decorat, per Te Decorata refulget,
Ambo cantati, dignus uterque cani.
Illustres Animæ! Multos vigeatis in Annos!
Sexûs ipse tui primus, & illa sui.

Edw. Raynes, Trin. Coll. Alum.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

ET sapere, & pariter sentire Cupidinis Ignes,
Ipsis Cœlicolis invida Fata negant:
Tanta tamen vestra mista est Sapiencia Flammâ,
Vincis in hoc Superos, Tu sapienter Amas.

Payne, Coll. Regal. Alum.

DUM miseri Reges dubiæ ludibria fortis
 Spemque metumque inter pendent; Fundamine **GEORGI**
 Stat folium immoto fixum; Et ne tempore forsan
 (Nam quid longa nequit rescindere temporis ætas?)
 Tanta domus labefacta ruat, socialibus auctam
 Fœderibus confirmat *Hymen*, regnisque futura
 Robora summittit. Non ultra Regia Cœli
 Jam querula invidet terris ingentia stirpis
 Nomina *Brunsviaca*; summum hæc hominumque Deorumque
 Explebit votum: Series hinc plurima surget
 Heroum, læto qui stipent agmine Cœlos,
 Quique regant patriis amplum virtutibus Orbem.

Quodcunque insignis potuit promittere belli
 Gloria, persolvit virtus *Brunsviaca*; Dudum
 Laudibus *Angliacos* auxit victoria felix,
 Et pace optatâ; sola hæc Connubia tanta,
Nassoviumque genus repetitum in fœdera, possint
 Lætitiâ *Britoni*, aut tantis decus addere rebus.

Nassovii adventum gratetur ut obvia plaûsu
Anglia visa suum est ultra procurrere littus;
 Explerique nequit spectando; virique pererrat
 Ora avidis oculis, gaudetque agnoscere vultus
 Expressos Proavi: Sic lumina vividus ardor
 Illius armavit quondam; sic agmina, dulci
 Majestate nitens, dubio languentia bello
 Hortari est solitus, Martemque accendere voce.
 Talibus at dictis immotus, pectore toto
 Incumbit votis, & pascit imagine sponsæ
Auriacus mentem, folique huic fixus inhæret.
 Phœbi ita dum reducis gratatur numina *Persis*,
 Thuraque cum precibus supplex parat; Immemor urget
 Ille viam, emensique cupit post tædia Cœli
 Fessa sinu *Thetidos* dulci deponere membra.

Ut tandem Heroi visa est pulcherrima virgo
 Invidiam attonitus Famae, & Pictoris iniquas
 Incusare artes. Virtus innata patebat
 In vultu, matrisque decor, pulchrisque venustas
 Interfusa genis. Tua quò, fortissime *Princeps*,
 Pristina vis animorum, & cedere nescia Virtus

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Nunc abit? Imperiis En! cedit mollibus *Annæ*,
Vinc'laque grata subit facilis, vincique triumphat.

Anglica cum raptos Libertas flevit honores,
Sensit & adverso resonantes littore planctus
Belgia; Percussus luctu *WILHELMUS* acerbo
Impiger exiluit vindex, gentemque potenti
Afferuit dextrâ, miseramque resurgere jussit.

Ecce! suum vix Causa minor trans sæva nepotem
Æquora duxit Amor. Non brumæ inamabilis horror,

Nec venti rabies, animumve coercuit Ira
Constantem turbata maris. Quid vivida majus

His potuit Virtus? sed non præluxit uterque
Virtute exactâ factilve insignior Hæros

Quam mercede suâ; summissa *Britannia* cessit
Illius imperio; Diva hunc dignata cubili est.

Nempe tuos Thalamos, virgo pulcherrima, mortis
Ambitione peti renuis; nec luce jugales

Funestâ; ac multâ sædatis cæde Procorum
Accendi Tædas voluisti; aut poma nitore

Fœmineam rutilo flexerunt aurea mentem.

Legibus haud istis emit consortia tanti

Nassovius lecti; At famâ generisque paravit

Laudibus ingenitis; hæc sunt quibus ore *Britanni*

Uno applausere; Et meritos quibus æquus honores

Jupiter attribuit, palmamque *Minerva* jugalem.

Nec tantas potuit laudes intacta videre

ANNA; sed infixum tenero sub pectore vulnus

Percipit, & molles compescere nescia flammæ,

Herois placido concedit in oscula risu.

Sic thalamos quondam turba importuna procorum

Cum petiit, *CAROLINA*, tuos; Sponsamque Tyrannus

Te gazis emere immensis, Speravit; Inanes

Audebas contemnere opes, prælataque fulsit

Judice Te, summo major diademate Virtus.

Fortunati ambo, quos grato compede junxit

Publica vox, & castus *Hymen*, cognataque Virtus.

Ni mala credulitas eludat vota *Camænæ*;

Pax, Amor, & pleno ditissima Copia cornu,

Sors & amica Comes vobis famulabitur; Et quod

Phœbus cunque nitens diffundit lumina; vestri

Gloria

G R A T U L A T I O.

Gloria se extendet pariter fœcunda cubilis
 Producetque novas Gentes; velut ardua Cedrus
 Undique longinquis, florentia brachia pandens
 Sufficiet campis umbram. Hinc majoribus alter
 Auspiciis forſan ſurget GULIELMUS iniqui
 Haud levis Imperii vindex. Naſcentia faſſa eſt
 Omina libertas riſu; Et non amplius intra
 Angliaci anguſtas patietur littoris oras
 Contracta includi; At ſemotis ſæva Tyrannis
 Proferre exitium meditatur, & otia mundo.
 Albefcens nitido jam nunc ſpectare videtur
 Heſperium tractu Cœlum, & tua numina longè,
 Libertas tacito præſumit *Iberia* plaufu.
Gallicus at tanto perterritus omine pallet,
 Expertuſque Domus quid tali fœdere juncta
Naffoviûm poſſit, bene nota laceſſere bella,
 Et clades iterum metuit renovare peractas,
 Frœnaque jam diſcit regno dare laxa Tyrannus.

T. Dampier, Coll. Regal. Alum

A D R E G E M.

QUOD Populi poſcit ſtudium, quod Civicus ardor
 Flagitat, & meritis vendicat Ipſe ſuis,
 AURIACUM, CÆSAR, formoſâ Conjuge donas,
 Cedit & in ſocios nobilis ANNA toros.
 Nec ſatis hoc, reſtant queis, dulcis, AMELIA, nectas
 Vincula, quos Uras Tu, CAROLINA, Duces.
 Maxime, perge modo, PRINCEPS, te Nobilis armis
Dania, te Socerum cætera regna colant.
 Sola tuis reſtant hæc incrementa triumphis
 Jam Pater es Patriæ, mox Pater orbis eris.

H. Heaton, A. B. Corp. Chriſti Coll.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

CHARA Deo soboles, exoptatissima genti
Angligenum, salve; meritis, virtutis amore,
 Magnanimis atavis illustris, & ordine longo
 Heroum: auspiciis felicibus, omine læto,
Anglorum thalamos regali stirpe superbos,
 Ascendas (magnâ procerum stipante coronâ.)
 Tertius & genus (o quàm semper amabile nomen)
Nassovium, *Angliaco* jungas vinc' loque perenni,
 Et stabili teneas, ducâsque per omnia sæc'la.
 Aggredere o magnos, hospes gratissime, honores,
 Eximiam omnigenis cape dotibus *Heroïnam*.

Si Tibi propitiæ eligerent connubia divæ,
 Arbitriove tuo socias tibi fumere tædas
 Si finerent, ANNÆ compos quid jam amplius optes?
 Quam tria regna tibi, concordia vota senatûs
Angliaci, populique favor plausûsque dederunt;
 Quam Batavûm spes, & quam conjungere parentes.
Juno, *Minerva*, *Venus*, *Charitum* indulgentia larga
 Hanc donis cumulare suis certasse videntur,
 Carminè mæonio dignis; si credere fas sit
 Et res humanas Manes curare sepultos,
 Quæ laudet magni venerabilis umbra WILHELMI.

Carolus Erskine Coll. Corp. Christ. Soc. Com.

ANGLIACÆ formam *Veneris* NASSOVIVS *Heros*
 Ut videt, extemplo languet, & emoritur.
 Accurrunt medici — frustra — nam cordis in æstu
 Nil potuisse artes scimus, *Apollo*, tuas.
 Quæ dederat morbum, removebit; — causa doloris
 ANNA fuit, PRINCEPS, ANNA levamen erit.

Gul. Scarfe A. B. Aul. Pemb.

DUM

GRATULATIO.

DUM crebri simul hinc & hinc poetæ
ANNÆ Nassovioque gratulantes
Alter vincat ut alterum laborant;
Dum votis superos vocat benignos,
Ludoque Anglia per casas & urbes
Lætabunda vacat sacro diei,
Inter gaudia tot rogâsne, quare
Fastidit filuisse musa nostra?

O adsis Hymenæ caste, custos
Humani generis, tuos honores
Hæc tam festa dies jubet canamus
Vincti Tempora myrteis coronis.

Felices ter & amplius Britannos!
Felices ter & amplius jûgali
Vinctus compede uterque, filiorum
Vos ordo maneat beata proles.
Subridens, volò, parvulus pudicæ
E matris gremio suæ ad parentem
Extendat teneras manus WILHELMUS.
Sit proavo similisve, clariorve,
In campo Impiger, inter arma sævus,
Invictus, truculentus, acer, idem
Non hostem tamen acer in jacentem,
Sed mitis, placidusque, qualis ipsa
Mater Regia sponsa, Fæmininam
Jucundo indicet ore lenitatem.

O par nobile Conjugum! o beatis
Cæli sedibus incolisque charum!
Quod felix fiet hoc jugale fœdus,
Junctos vincula Regios amantes
Semper vos teneant, Camæna nostra
Cælestes rogat obsecratque Divos.
Alternus nec amor, piæque curæ
Solvantur citiùs Die supremâ.

Barnes, Coll. Regal. Alumn.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ΕΝ Ὀλυμπίῳ ποτ' οὔρει,
 Ὑμέναιον ὦδ' ἐνίσπε
 Κύπριδ' ὅς περ πλερωτής.
 Ἴθι, δεῦρ' ἀγωνίῳ, ὦ παῖ,
 Πετλοῖσιν ἢ κύβοισιν
 Ἀρχώμεθ' αὐτ' εἰσδεν.
 Ἐξ ἔτε γὰρ τὸ τόξον
 Κρανῆιον, βέλη τε
 Ζύμπαντα, καὶ Φαρέτην,
 (Φεῦ τ' τυχῆς βαρείας)
 Ἀπαξ, ὁμεῦ τ' ἐκέρδεις
 Οὐ πώποτ' ἔτε κύβον,
 Οὐτ' ἄλλο παίγνιόν τι
 Ἀμ' ἐδραξάμεθ' ἑταῖρε.
 Ἀγ' ἔν — ὁ δ' ἄδ' αὖ μεδῶν,
 Ὀλίγον τε κράτα σείων,
 Τὸν ἔρωτ' ἀμείβεθ' ὦδε.
 Οὐ νῦν, ἔμοιγε πείθε,
 Οὐκ ἔστι καιρὸς, ὦ τὰν,
 Ταῖς παιδιαῖσιν ἅμμε
 Ἐπιτερπέμεν κεναῖσιν.
 Ἐγώ γε μείζον, οἶμαι,
 Καὶ λωῖον μάλ' ἔργον
 Ὑπεδεξάμην τελέσσαι.
 Ὁρᾷς γε τὴν θαλάτταν,
 Καὶ νᾶσον, εἰπέ, τήναν;
 (Βεταννίαν τ' ἔδειξε)
 Ὁρᾷς γε νῆα κοίλαν
 Διὰ κυμάτων θέουσαν;
 Ἄ μὲν φέρε ΝΑΣΑΥΒΟΝ,
 Τὸν ἐγὼ μάλιστα πάντων
 ἔτιο' αἰεὶ, τίσω τε.
 Ἄ δ' αὖτε νᾶσος ἌΝΝΗΝ,
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ θυγάτηρ,
 Ἰσαν τὸ χῆμα πάσαις
 Θεαῖσιν, αἵ τ' Ὀλύμπιε
 Πατεύσιν αἰπέ' ἄκρα,

GRATULATIO.

Μάλισα δ' Ἀφροδίτη·
 Γαμηλίοισι τέτρες
 Δεσμοῖσιν ἐκπονεῦμαι
 Ὡς ξυμπλέκειν τάχιστα·
 Ἦλθόν τε δᾶδα ταύταν
 Ἐκ πλείονος σθεθεῖσαν
 Ἦδη χρόνος, νεκράν τε,
 Ἀκῆσιν αἰόιοιο
 Πάλιν αὖτε, φίλταθ', ἄπην·
 Τὺ δ', ὦ μάκαρ, μεθ' αἰῶν
 Ἴεναι γε μὴ παραιτεῦ·
 Καὶ τῷτο γάρ σ' ἀδείης
 Ὑπάρχομαί τέ, φημί τ',
 Οὐ ραδίως γύναικα
 Ἐυρησέμεν σε πάντη
 Χαιεσέμεν, σκοπεῦντα,
 Οὐκ ἄνδρα μᾶλλον αὐτῷ
 Ἠρώα τ', εὐχῇ τε·
 Τὸν δ' αὖτ' Ἔρως προσεῖπεν,
 Ἐγὼ δέ κ', ἀσμένως τε·
 Ἀλλ' ἔ μόνος τοι αὐτὸς
 Παρέσσομαι· ξυνοίσω
 Χαείτων ἅμ' ἠϋζώνων
 Χόρον τέ φιλομαυρή·
 Ἐνθ' Ἰμερος παρέσαι,
 Αὐτὴ τε Κυπεῖς ἐνθα·
 Γαμήλιον ᾗ πάντες
 Πειρήσομεν τότε δῖνῃν,
 Θεσμοῖς τε τῶς νεωτῇ
 Μεμνημένους γάμοιο
 Μαχαείσομεν ταπρῶτα,
 Εἴτ' αὖ κόρας, κόρας τε,
 Πολλὰς τε, καὶ γαυρὰς τε,
 Εὐπρεξίαν τε πᾶσαν,
 Τὰ τ' ἄλλα πάντα χρυσὰ,
 Ἐπευξόμεσθ' ἀφειδεῖς.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

VIRGINIS *Angliacæ* juvenem nitor igneus urit
Auriacum, mollisque invadit Flamma Medullas.
En! Delubra petit *Cythereæ* fervidus Heros,
Nec Dea Vota negat; nexis Virtute Parentum
Mentibus illa favet; blandâque hæc Voce profatur,
“Quos junxit Virtus, Thalami quoque fœdera jungant”.

Quantus in Ore Pater radiat! quam Regia Virgo
Exscribit Gestu Matrem! quam Moribus Ortum
Ornavit, spernens Regalia! Pompa Coronæ
Non tantum Gemmis, quantum Virtute coruscat.
Quæ magis apta throno facies? Hoc Ore mereris
Imperium, formâ tali Diademata poscis.

Quis meruit Thalamum Princeps? Quis Murice fulgens
Regiæ in amplexus Optandos Virginis ibit?

Salve! *Nassovii* Soboles augusta ferenti;
ANNAM Tu meruisse potes; Tibi sanguine sacro
WILHELMI turgent Venæ qui nobile Dextrâ
Torfit Ebur *Britonum*, cui sese Purpura supplex
Obtulit, hic solus meruit regnare rogatus.
Quàm notus Clypeo, Vi quâ vibraverit Ensem
Flandria Testis erit, testatur *Hibernia* victa.
Nec minus Emicuit Custos felicitis Olivæ:
Perdita Libertas floret, sub Legibus almis
Vivitur; *Astrææ* redeunt Libramina iusta.

Quis nisi Progenies, tanto quæ nobilis Ortu
Nascitur, atque æquâ cum Majestate creatur,
Exuviis Thalami sacris ornabitur ANNÆ?

I, Virgo succurre Viro, qui computat Horas,
Sacratas Vestæ, nec serves amplius Aram.

Aspice, ut Eois crines ornata Lapillis
Sponsa venit! Vestis radiato Murice Solem
Combibit, auratis Opibus Velamina surgunt.

Pronuba Nox *Anglis* fausto jam Sidere lucet,
En! nova jam Soboles oritur de Stirpe *Batavâ*,
Quæ beet *Angliacos* ventura in Sæcla Nepotes.

Jonathan Belcher, A. M. Coll. S. S. Trin.
Viri Honorabilis *Jonathanis Belcher* Armigeri
Novæ Angliæ Præfecti Filius Natus Secundus.

G R A T U L A T I O.

NASSOVO molles elegos, & flebile carmen,
Imbelles lachrymas, funestaque verba parabam!
Sæpe modis querulis suspirans Musa dolebat,
Sæpe dabat teneras lachrymosâ voce querelas,
Crudelesque Deos, crudeliaque astra vocabat.

Dî quanquam AURIACUM socio sibi jungere vinclo
Optant, colloquioque viri propiore teneri;
Illum Fata tamen servârunt; illius annis
Fata pepercerunt, nam possunt parcere Fata.

Crudeles Undas, crudelem te quoque, *Triton*,
Dum vagus incertis erraret nescius undis,
Æquora dumque darent fremitum turbata, vocabam.
Parcere sed tantis nunquam virtutibus undæ
Abnuerent, sævi si scirent parcere fluctus.

Inclyte salve *Heros*, te *Diva Britannia* lætis
Auspiciis gratatur, amicisque accipit ulnis.
Heu! nescis quantum te gens incerta poposcit,
Anxia nec quantis pressa est cruciatibus ANNA,
Castus *Hymen Cyprisque* ratem dum *Diva* gubernant,
Lætus *Amor* tenerisque alis dum verberat auras.

Accipe tantorum lætè, GULIELME, laborum
Præmia, cinge tuis avidæque amplexibus ANNAM.
O qui complexus, & gaudia quanta futura!
Felices nimium thalami! non pulchrior olim
Tyndaris arrisit *Paridi*, nec nupta Tyranno
Præbuit Elysio talem *Proserpina* formam.

Curæ hinc ite graves, hinc omnes ite dolores,
Hinc mala demigrent, tristes discedite morbi,
Nec quenquam vexet tardetve ingrata senectus.
Altera jam rerum facies, en tempora prisca,
En redeunt iterum *Saturnia* secula terris.
Lætior aspectus oritur, melioribus annis
Uti Fata jubent; nostrum est parere Tonanti.

Inclyta mox proles, jamjam NASSOVIVS alter
Assurget, titulisque tumens gaudebit avitis,
Et patriis dignus succedet laudibus hæres.
Gloria *Nassoidum* celebrata prioribus annis
En jam luce novâ radiabit: fama sonare
Definet Heroas quales genuere Parentes.
Æacides qualis, vel qualis *Troius* Heros,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Scipiadae, Crassi, prolesque invicta Philippi.

Et licet egregios *Cæsar* meruisse triumphos

Dicitur, & mundo leges posuisse subactis,

AURIACO tamen ille suos concedet honores,

Assumetque sibi cunctos NASSOVIA virtus.

Hæc nova, NASSOVI, timidæ tentamina Musæ,

Primitias, parvumque immensi pignus honoris,

Officiosè audax condo, nec viribus æquis.

At tales dignè tædas celebrare *Maronem*

*Mæonidem*ve novum poscit, quem *Phœbus* amavit

Blandior, atque tubam docuit pleno ore sonare.

Jobannes Courtail, Aul. Clar. Alumnus.

AD PRINCIPEM NASSOVIVM.

ACCIPIAS, PRINCEPS, quæ læta *Britannia* possit
Hospitii firmi Pignora summa dare,

Ambit Amicitiam non parvo munere freta,

More nec assueto fœdus inire parat,

Quid Virtus, quid Forma potest pulcherrima, tentat,

(Jure vel invictum vincere possit Amor.)

Suave quod, aut ANNÆ Pulchrum quod ridet in Ore,

Hoc totum nostri pignus Amoris habes,

Quâ nec Pulchra magis, nec charior extitit ulla,

Et Decus *Anglorum*, Deliciæque simul;

Vinceris. At sequeris GULIELMUM passibus æquis,

Heroem vicit Pulchra MARIA suum.

Ricardus Norton, Coll Sid. Suff.

Soc. Commensalis.

G R A T U L A T I O.

JUPITER Heroas reCOLens, quos æquus amârat,
 Quósque ardens Patriæ ad fidera vexit Amor;
 Maxima quæque notat Facta, & decora alta Priorum,
 Seu Pacem colerent, seu grave Martis opus:
 Inveniensque Pater sâcris pulcherrima Fastis
Brunsviacæ condi, *Nassoviacæ* Domûs,
 Comprobat. At majora volens ostendere Terris,
 Jungam, ait, æterno fœdere utramque Domum.
 Cedite dehinc Pacis studiis, Bellique potentes:
 Sors Hominum non, quo crescere possit, habet.

ECCE iterum quod *Roma* timet, quod *Gallia* luget,
 Jungitur *Auriaco* Sponsa *Britanna* viro.
 Omine quo quondam dante *Elisabetha Jacobo*,
 Venit in amplexus, Dux *Frederice*, tuos:
 Omine quôve olim,, *Carolo* spondente, petebat
Auriacus thalamos, alma *Maria* tuos.
 Hinc *Britonum* Vindex venit, & Decus ille **WILHELMUS**:
Europæ columnen **GEORGIUS** inde venit.
 Verum hæc Tæda dabit, Qui, ut **GEORGIUS** alter, utrisque
 Olim erit & Vindex, & Decus, & Columnen.

J. Anstey, Coll. Regal. Alumn.

FATA negant REGI natos inimica **WILHELMO**,
 Progeniemque parit fertilis **ANNA** brevem.
 Nunc, **GULIELME**, avibus longè melioribus, **ANNA**
 Cedit in amplexus Regia Virgo tuos.
 Dumque urget præsens *Hymenæus* sacra, *Britannos*
 Spe quali arrectos nomina fausta tenent?
 Illa refert **ANNAM** virtutibus, illa **WILHELMUM**,
 Alterutri sobolem spondet uterque parem.

Gul. Affleck, Coll. Eman. Alum.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

PRINCEPS AURIACUS.

O Decus *Auriacæ*, Spes & certissima, Gentis!
Audivere preces Superi; jam Nubila Cœlo
Diffugiunt, placidique implent tua Carbasæ Venti.

Ecce tuo Adventu placata *Britannia* sævas
Deponit lites! Odiis en, tristis *Erymnis*
Jam caret assuetis! hinc vestit mitior *Æther*
Purpureas latè Valles, peramænæque Rura,
Et nova mutato furgit Gens aуреа Mundo.

Vos verni salvete Dies! citiùsve recurrit
Verna *Æstas* Sertis & Frondibus insignita;
Ora vel acris Hyems, illo veniente, feremat.
Quinetiam veteres ponit *Germania* Luctus,
Lætæque conspiciens Aquilas sublimè volantes
Exultat, residesque Animos accendit ad Arma.

Huc *Heroæ* ferunt *Europæ* provida Fata;
Turca ferox pallet, Solio lucente *Smaragdis*
Borbonius trepidat Sanguis, quin tristis *Iberus*
Pacem orat Supplex; Reges populique tremiscunt.
Nec Tu, *NASSOVI*, demisse a sanguine Divum
Regibus invidas; thalamos si pulchra Tonantis
Juno tenet, vestros Conjux formosior ornat.

Quale decus Formæ! quantus nitet Ignis Ocellis!
Quæ circùm niveo Majestas ludit in Ore!
Uritur infelix Juvenis, tacitoque Puellæ
Hæret in obtutu, & longos exhaurit Amores;
Regia dum Virgo divinæ conscia Formæ
Subridens placidè, pectus demulcet Amantis.

Pieridum dilecte choro *NASSOVE*, Poetis
Sis bonus & felix! nova jam Argumenta resurgent,
Virtus immodica, & generosæ incendia Mentis:
Nunc age, Delicias *Veneris* rape, mox *Hymenæum*
Consequitur *Bellona*, & *Mavors* horridus Armis.

Sic *Rheæ* proles celso dominatur Olympo;
Jupiter intorquet Fulmen, *Saturnia* juxtà
Assidet, & pavidum mittunt sub Legibus Orbem.

GRATULATIO.

VENEZ, Amours, Graces, & Ris,
Voler près de nôtre Princesse :

Et si je la nommois Déesse,
Quel mal pour en être repris ?

Pour la former, à ce qu'on dit,
Les Dieux firent une assemblée ;
Venus seule en fut offensée,
Et ne pût cacher son dépit.

Mais Cupidon scût l'appaiser
Lui disant d'un air de tendresse,
Qu'il la vouloit pour sa Maitresse
Et qu'il brûloit de l'épouser.

En effet son port, sa beauté
Sont au dessus de l'éloquence :
En vouloir tracer l'excellence
Seroit en moi temerité.

Qu'un autre chante ses attraits,
Ses yeux pleins d'une douce flamme,
Je veux célébrer sa belle ame,
Fleur qui ne flétrira jamais.

Je veux élever jusqu'aux Cieux
Sa vertu que chacun admire,
Qui la rend digne d'un Empire
Et du Prince cheri des Dieux.

Que n'esperons-nous pas de lui ?
Hollande, je vois tes Provinces
Soupirer pour les jeunes Princes,
Qui doivent être ton appui.

Ce feront autant de Heros,
Imitateurs du grand GUILLAUME,
Qui pour délivrer ce Roiaume,
S'exposa tant de fois aux flots.

Pour célébrer ce jeune Mars,
Phebus prepare ses louanges :
Issu des illustres Oranges,
Tyrans, tremblez pour vos ramparts.

Tremblez, ennemis d'Albion,
Tant étrangers, que domestiques :
Je vois vos desseins fantastiques
Rénversez par cette union.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Contre la Maison de BRUNSVIC,
Insensez, que voulez-vous faire?
Malgré ce qu'en a dit *Voltaire*,
Vous ferez tous Pic & Repic.

Que l'Anglois soit braye & vaillant,
Marlborough a dû vous l'apprendre :
Craignez que bientôt de sa cendre
Ne sorte un autre Conquerant.

Mais où m'emporte mon dépôt ?
Muse, oublîrons-nous CAROLINE ?
Faut-il que vous soiez chagrine,
Pour quatre mots qu'un fat écrit ?

Pour moi suppliez Apollon
Qu'il m'aide à chanter cette Reine :
Qu'il anime de feu ma veine,
Et donne à ma Lyre le ton.

Ce n'est qu'un encens delicat
Qui peut plaire à cette Princesse :
Boileau le feul de son espece
Auroit eu peur d'être trop plat.

Contentons-nous de l'admirer,
Que tous nos vœux soient pour sa vie :
Qu'à sa vertu cede l'envie,
Et cesse enfin de murmurer.

Charles Hennebert Assistant du feu Professeur pour
la langue Françoisë.

NASSOVIO HEROI dum grata *Britannia* cunctas,
Quas Avus asseruit, sponte recludit opes ;

Ille parem tanto pro munere computat ANNAM,

Magnique auxilium sic bene pensat Avi :

Ne jam, qui nobis olim juga sustulit Hospes,

NASSOVIVM objectet Patria terra suum :

Anglia conjugio tali dona aucta rependit,

Proque uno Heroas, *Belgia*, mille feres.

Jer. Pemberton Coll Eman. Alumn.

G R A T U L A T I O.

CREDIDIMUS, sævos inimico flamine Ventos
AURIACI tenuisse rates, gens vana Poetæ;
Oceanumque Patrem blandâ prece sollicitantes,
Et faciles aditus placidumque petivimus æquor.

Eheu! cur cupido cursus prohibetur Amanti?
En iterum quantos audent agitare tumultus
Immemores, *Neptune*, tuo sine Numine, Venti!
Nunc decuit risu crispantes leniter undas
Cernere, nunc Zephyros inter volucre agmen Amorum,
Et Pelagi Nymphas circum fluitare carinam.
Aspice littus utrumque: avidis hinc prospicit *Heros*
Luminibus *Britonum* sedes, ripamque negatam,
Ægrescitque morâ; qualis Stygis ire per undas
Elysioque frui vetitus, centumque per annos
Fatis expectare optatam jussus arenam.
Hinc *Britones* studio effusi stant littore curvo
Irrita fundentes vota, & Te pectore toto,
Toto animo, PRINCEPS, totâ Te mente petentes.
Commisso citharis mœrent languere calores
Phœbigenæ vates; Nymphæ sua ferta queruntur
Et Charo Capiti plexas marcere corollas.

Vicimus, en! superat fluctus, plausuque frementi
Affulget Populo, qualis cùm lætior exit
Oceano lotus *Vesper*, puroque renidet
Lumine formosus tibi signifer, ô *Hymenæe*.
Aggredere ô dulces, aderit jam tempus, honores:
Tu modò ne temerè radiantes aspice vultus,
PRINCEPS, incautos valeant exurere Divos
Lumina, sis memor & paulatim assuesce tueri.
Quid sit amor nescit monitis qui flectere Amantes
Sperat: dulce mori credunt, penitusque medullis
Hauserunt avidè esuras præcordia flammæ.
Hæret in obtutu JUVENIS, nimiumque moratos
Saucia corda dolent oculos, & victa fatiscunt.
Ergo iterum, veluti in somnis qui prensat inanes
Delicias subitoque vigil jam perdidit, Exul
Mæstus abest, profugumque gemit revocans *Hymenæum*.

Eheu! nimium sævis HEROS exercite fatis,
Quis Deus — at monitus reprimor, mihi Diva severam
Frontem induta adstat causas dictura *Thalia*.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

- “ ANNAM, *Anglūm* sublime decus, quā pulchrius Orbis
“ Nil habet, aut imis quod mentibus, arte Paternā,
“ Dulcius imperitet, non enarrabile donum,
“ Dii JUVENI AURIACO dederint, propriamque dicārint:
“ At tanta hæc, fatis, nulli cœlestia dona
“ Immuni conferre licet, pretiumque labores
“ Dii statuere, acuunt hominum sic pectora pulchram
“ Scilicet ad laudem, & subigunt certare merendo.
“ Hinc Venti impediēre; hinc gaudia blanda morantur
“ Dira cohors Febres; hinc tantæ gloria formæ
“ Subripitur, crudele, oculis, & imagine pulchrâ
“ Attonitūsq; simul, visâ jussusque carere.
“ Has Pater ipse dedit leges: hinc Ille Sorores
“ *Aonias* fummo prærupti in vertice Montis
“ Seposuit, salubresque jubet tolerare labores
“ Qui capiti claram cupiat petere inde coronam;
“ Syderei Ipse tenens excelsa cacumina Olympi,
“ Aspera in angusto monstrat vestigia calle,
“ Hæc vocat ad sese, æternis quos vivida Virtus
“ Evehat, ornaturus honoribus; his GULIELMUS
“ Sedibus, his sua post ingentia facta receptus
“ GEORGIUS, æterno devincti fœdere amoris
“ Confociant animos, *Britonasque* extollere Cælo,
“ Quæ vivis fuerat, sequitur jam cura repōstos.

Custodes *Britonūm* Genii, dum sanguine cretum
Vestro Par læti spectatis amabile, jūctas
Ostentate manus Superis; cæptosque *Hymenæos*
Auspiciis firmate bonis, clara unde Nepotum
Progenies surgat numerumque auctura Deorum.
Hanc sat erit præstare operam; dein otia longa
Vos mancant; nobis sospes modò GEORGIUS adfit:
Is regat imperium præsens Deus, & CAROLINAM
Lenimen blandum curarum servet, in Illis
Spesque salusque sita est omnis, Decus omne *Britannūm*.

L. Addison A. M. Aul. Pemh. Soc.

GRATULATIO.

ALLA PRENCIPESSA REALE ED AL PRENCIPE D'ORANGES.

FRA tante dotte Cetre, onde rimbomba
D' *Imeneo Real* il chiaro grido,
Vorrei ben anch'io colla mia tromba
Eco formar di gioia in questo lido;
Ma temo, non s'appresti oscura tomba
A chi pretese infra le stelle il nido,
Che a degni encomi di sì *Gran Soggetti*
Bastar non ponno deboli intelletti.

Allafin pur vergognosetta avanza
La musa mia a venerar sto Cielo,
E giungendo al desir qualche speranza
Ardisco palpitante, e tutto gelo
Raccorr' in me per or' tanta possanza,
Che con divoto, ed ossequioso zelo
A' *Sposi Real* consagrar pos'io
In questo dì beato la mia Clio.

O di giorno sì bel gloria doppia
In cui tante il destin grazie predice!
Oggi, che Amor nel suo nodo accoppia
A *Venere Marte*, ben dir ci lice.
Augusta in ver', e avventurata *Coppia*,
Che darà al mondo in succession felice
Campioni tai, ch'a renderli immortali
Stancherà la Fama e le lingue, e l'ali.

Godete *Anime Grandi*, e a' Vostri ardori
Arridan la Fortuna, e i Cieli amici.
Già le Grazie tutte, e i casti Amori
Propizii vi faran con lieti auspici.
Fortunata tenzon! beati Cori!
Vivete pur, vivete ogn'or felici;
Ch'emoli di Grandezza, e di Possanza
Vi destinò il Cielo cotal *Allianza*.

R

Prencipissa

ACADEMIAE CANTABRIGIENSIS

Prencipeffa Real, Voi che vincefte
D'un *Invitto Eroe* il cor guerriero,
Un' occhiata gentil vorrei che deffe
A quefti brevi accenti, e non difpero
Tuttoche l' infimo quì in quefte Fefte,
Della Grazia Vofttra girmene altiero.
Beato me, fe con benigna faccia
Quefto tributo mio gradir vi piaccia!

E Voi *Prence Nassau*, che ven' andate
Nel trionfo d' Amor faftofo tanto,
Un umil fervitor non ifdegnate,
Che dedicarvifi ofa in quefto canto.
Per sì Grande, e sì Nobil Mecenate
Degli Orazij non hò il merto, o'l vanto;
Ma ciò, ch' oscuro in me conofco, ed haggio,
Rifchiarato verrà dal Voftro Raggio.

Girolamo Bartolomeo Piazza
Affiftente Italiano del Defunto Profeflore
delle Lingue Moderne.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

NASSOVI, vanas dimitte *Machaonis* Artes;
Non Tibi, vel *Phæbo* subveniente, Salus;
Hæc folis bibitur Lymphis; Febrisque malignos
Cognatâ ardores temperat Arte Latex.
Unde potestates tantas fibi vindicat Unda?
Tam citò cur præbet limpidus Humor Opem?
Magna *Venus* certè Vires fuffecerit orta
Fluctibus, & Flammas, quas movet Ipsa, domat.

AD REGINAM.

A NGLIA dum longâ quæsitos pace triumphos
 Cogitat, & crudas deponit sanguine lauros,
 Optatas sortita vices: Tu maxima MATER
Brunswiacos augens numerosâ Prole Penates,
 Augustos generi thalamos, annexaque sceptris
 Sceptra tuis, natamque Tibi virtutibus æquam
 Respice, quam tædis lætam felicibus uffit,
 Et famæ donavit Amor: neque negligere vatem,
 Dum *Cami* ad ripas agitans inglorius artes,
 Ingredior, memor usque tui, memor usque tuorum.

Crudeles postquam properantia fila forores
 Celsârunt, urgere, & non oblitus amoris
 Dilecto vires *Phæbus*, viridemque juventam
 Reddidit AURIACO: risit *Cythæra*, futuros
 Eventus meditans: juvenem mox vulnere molli
 Urit, & extinctos paulatim suscitât ignes.
 Illum etiam lætæ *Charites*, illum æmulus *Hymen*
 Aspicit, & *Paphis* advelat tempora vittis,
 Et socios sternit thalamos: illi alma *Dione*
 Arridens pulchros oculis aspirat honores,
 Atque Ducem puris renovatum attollit ab undis:
 Sicut ubi Oceani perfusum fluctibus astrum
 Per noctem exoritur cœlis: tenebrasque resolvens,
 Plus meliusque micat: tellus Neptuniaque arva
 Jucunda arrident: radiis percussa refulgent
 Littora, & infuetam miratur navita lucem.
 Talis inest forma AURIACO: sic gratia vultûs
 Enitet in populis: præsentem spectat amatrix,
 Spectatumque ardet: dum *Zonæ* infigne superbum
 Cœruleæ apparet, pictæque in tegmine stellæ
 Lucet honos: equitemque aurum distinguit, & auro
 Grator adveniens præstanti in pectore virtus.
 Illum etiam aspiciens ridentem suavè *Cupido*
 Ridet, & auratâ depromens tela pharetrâ,
 Vulnerat, & dulci pertentat corda veneno.
 Hæc tela, hoc vulnus felix perlenfis *Adonis*,
 Egregio florens vultu: cum *Cyprin* amavit,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Concipientes ignes gratos: filvisque relictis,
Ardenti solam versavit pectore nympham,
Nymphaque victa parem percepit in ossibus ignem.
Non molles ergo lusus, placidique recessus
Baiarum, velut ante placent: non unda salubris
Diluit has curas, aut sedat pectore febres.
Forma animo præstans, facilesque in Virgine risus
Occursant longæ subeunt fastidia noctis,
Ostendunt falsæ dum somnia conjugis umbram,
Umbræque par ventis avidas levis effugit ulnas.
Dulcia nunc absens absentis carmina nympha
Auribus indulget: nunc irrita basia captat.
Sic magis crescunt curæ, sic pabula flammæ
Accipiunt, torquentque Virum: stat quærere Sponsæ
Eximios vultus; miræque cupidine captum,
Fervidus urget Amor: neque enim maris æquora magni,
Aut patriæ retinebat amor, cum credidit Austris
Incertis audax animam, fluctusque patentes
Per scopulos secuit, propriosque in mente revolvit.

At Regina *Paphi* socialia fœdera lecti
Jungere festinans, finemque imponere curis
Auriaci statuens, optatâ sistit in aulâ,
Qua proci aspectu propiore potitur amanti,
Amplexuque fovet, feliciaque oscula figit.

Sic varios passus casus, pelagique furorem
Naufragus, *Arcturi* dubio sub fidere iniqui,
Jam caris dudum pueris, patriæque relictâ,
(Fortè ratem notis si quis Deus appulit oris,)
Tempore post longo portu se condit amico
Tutus, & in gremio gaudet requiescere terræ.

G. Denny Coll. Trin. Alumna.

AD SERENISSIMAM PRINCIPEM AURIACAM.

HÆC facimus, pia turba, Sacris dum advolvimur Aris,
Maxima, sed meritis debita, Vota, Tuis.
“Esto ANNÆ AURIACUS, quod *Matri* GEORGIUS almæ:
ANNA sit AURIACO quod CAROLINA *Patri*.”

T. Ansley A. B. Coll, S. Johan.

G R A T U L A T I O.

JAM Paphios *Cytherea* jubet celebrare triumphos,
 Et molles decorare apto modulamine amores.
 Nempe dies genialis adest, quo pectora flammâ
 Accensura calent *Vestali*, vincula junxit
 Obsequiosus *Hymen*, Proceres comitantur ovantes,
 Grande Satellitium incedit, *Batavique Britannique*
 Unitis resonant votis Connubia sacra,
 Regalesque agitant festivis plausibus Aulas.

Auriacæ spes summa Domûs, celeberrime PRINCEPS,
 Indigenas, propriosque Lares, Patriamque relinquis,
 Carbas dans ventis peregrinam visere Gentem;
 Idalio adductus Puero, seu dotibus ANNÆ,
 Appulit Angliacas oras nec gratior Hospes.
 Salve, iterum salve, supplex Te *Granta* salutat,
 Adque Tuos libare pedes munuscula gestit,
 Carmina Natorum: Ne dedignere Camœnas.
 Cinge *Periscelidem*, Titulum non *Belgia* jactat
 Majorem, Meritis tantis tamen *Anglia* donat.
 Sume Tuam Sponsam, quâ non formosior ulla,
 Majestate alias Nymphas supereminet omnes,
 Eloquio, suavique incantat amabilis Ore.

O Cœlo dilecti! O inclyta cura Deorum!
 Penſa diu volvat *Lachesis*, cum pollice fila
 Vobis lenta trahat; Vestros *Lucina* benigna
 Fœcundet thalamos numerosâ Prole, nec absint
 Hæredes, Proavorum olim qui Sceptra capeſſant.

Tho. Forster, A. B. Coll. Regin.

SALVE, ter felix! prodit cui Sponsa, Propago
 Divorum, ipsa Tibi mox paritura Deos.
 Te propter Paphias ædes, *Cyprumque* relinquit,
 Amplexusque petit Diva venusta tuos.
 Crediderim hoc ANNÆ Venerem cessisse minorem;
 Castior Hæc, & non Pulchrior illa fuit.

Gul. Fletcher, Coll. Regal. Alumn.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

WHILE Loves and Graces join with mutual Care,
To wreath their Chaplets for the Royal Pair:
Hopeless, ye Muses, for your Aid I sue,
Implor'd by Thousands, but obtain'd by Few:
Yet did each Bard a single Virtue chuse,
Did each enjoy a Genius and a Muse;
Too faintly, NASSAU, wou'd thy Glory shine,
And too imperfect, Royal ANNA, Thine.

Where lives great WILLIAM's ever-Glorious Name,
And gilds the Records of immortal Fame:
Where Liberty's prefer'd to lawless Might,
And fierce Oppression yields to equal Right;
There shall Apollo's Train their Voices raise,
Sweetest of Voices tun'd to Virtue's Praise:
Ravish'd to see a PRINCE like WILLIAM rise,
And view MARIA's Charms in ANNA's Eyes.

Behold the gorgeous Court, in bright Array
Prepar'd to solemnize th' Auspicious Day;
See British Peers in all their Lustre shine,
To lead THEE, NASSAU, to the Sacred Shrine:
The thoughtless Crowd with wondring Eyes behold
The Sparkling Jewel and the beamy Gold:
Not so the Muse external Charms admires,
'Tis Virtue warms, 'tis Liberty inspires:
Of beauteous Liberty the darling HE,
Of Virtue's Train the Boast and Glory SHE.

Oh! cou'd we less thy Virtues, ANNA, prize;
So soon to vanish from our longing Eyes!
With Fear we trust you to the faithless Tide,
But who can fear when HEAVEN and NASSAU guide?

Your Homage, Ye *Batavian* Realms prepare,
And view with Wonder the Illustrious FAIR;
Let silver *Scheld* and gliding *Sambre* know,
(And tell the Ocean, into which they flow)
That fam'd *ASTRÆA* leaves the blest Abodes,
And quits for You the Mansions of the Gods:
Once more on Earth She shines in ANNA's Charms,
A Blooming MAID, reserv'd for NASSAU's Arms.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

MITTIT & optat, AMANS Tibi PRINCEPS, Musa salutem,
Quam nisi Tu teneas, Hæc caritura dolet:
Anxia sæpe rogat, cur sic Deus æquus amoris
Distulit has Tædas, aut ubi lentus erat?
Sæpe etiam queritur Ventos, flatusque malignos
Qui sic averfam detinuere Ratem.
Nunc, quoniam respexit *Hymen* facilisque bonusque;
Atque Ambos junxit Compede casta *Venus*;
Hic dici Gener Alme, diu patiare GEORGÎ,
Hic & Hyems captum sæva moretur Iter:
Ipsa Infelicem Corvum Prece Musa ciebit:
Absit & Alcyonum turba secunda mari!
Si quæ unquam incaluit Pelagi Pater, ipse favebit,
Ex imis miscens stagna refusa Vadis:
Et *Boream* spirare valentius oro! Puellæ
Nec tamen immemorem Hunc suspicor esse suæ.
Sic Tibi jam Ventus, PRINCEPS Præclare, *Leandri*
Qui quondam Votis obstitit, aptus erit.

Gul. Roydon Coll. Regal. Alumni.

ULTERIUSNE aliquid sperabitur? Alterum in oris
NASSOVIVM accepit terra Britannia suis.
Scilicet & Tibi sunt votorum hæc ultima, tanti
Principis amplexu cum datur, ANNA, frui.
Quænam hinc affurget nostrâ felicior orâ?
Cui domus hæc juncta est, grande futura decus.
Quæve potest jactare pares Regio æmula? Solus
Hic tali dignus Conjuge, & Illa Viro.

Georgius Maule A. B. Aul. Cath. Soc.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ἡ δ' ἀνάσσεις εἰναλὶς Κύπρῃ
Καὶ τῷ μελεθεῖν ἔργα γάμῃ φιλεῖς,
Λιπεῖστα νῆσον σὴν ἐραμένην

Εἰς πολὺν τέρπνοίεσθαι ἴκηαι·
Ἦδη παρόντι Παιδὶ μέλειςπεο,

Ἐκεῖ γὰρ ἄπλει δαδα γαμήλιον
Ἀληθέῃ τὴν ἐξ ἐρωτῷ

Τῷ πρὸς ἀκαμάτε πυρῶλον.
Ἰδὲ, Φαινοῖς ἑμασιν ἐκπρεπεῖς

Ὅψαι τε Φαιδρῇ ΠΑΡΘΕΝΙΚΑΣ εἰς
Βρεταννίῃ πέμπει Φερίστῃ

ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΣ θαλάμῳ ὁπαδὲς,
Πέμπει τε ΚΟΥΡΟΥΣ τὰς ἐρικυδέας

Ἔόν τε δῆμον, Φαίδιμῃ ΝΥΜΦΙΕ,
Ὡς ἀξίας ἡμᾶς πορσεάπτοι,

Χάρμα τε σφῆς πατρίδος πιφαύσκου.
Τειρολβίῃ Νύξ ἢ θαλαμῳπόλῳ!

Οὐκ ἂν φθονοῖς ἡματι χρυσέῃν
Αὐγῇ, ὅτ' ἐν σοι τοῖα κοινῇ

Ἄσρα δύο φλογὶ λαμπετῶσι,
Τῇ μὲν πορφαίνῃ τὸ κλέῳ Ἀγλίας,

Ταυτῇ δὲ κῦδῳ τῇ Βαταῆς χθονός,
Τέττε φερόντοισι πᾶσα θάλλει,

Τῆς χάριτες δ' ἑκατὸν πνέουσι.
Γένῳ μὲν ἴσον, ζῶνῳ ἀειπρεπές,

Κλέῳ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ποργόνων μέγα
Δάμπει, κλέῳ δ' ἐκ κλᾶδῃ μένον,

Ἄλλὰ καὶ τὰς ἀρετὰς ἀπάντων.

W. Bateman S. Joh. Evan. Alum,

GRATULATIO.

DUM, per externas fera bella gentes
Suscitans, *Martis* fremit inquietum
Numen, angustos Deus intuetur

Mitior *Anglos*.

Castra mansuetus locat hic *Cupido*,
Cæcus haud ultrà, nec inauspicata
Tela contorquens; manus una præbet

Vulnus opemque.

En! ait, tandem alterutrum merentes
Sponsum & uxorem, quibus enitescunt
Sacra majestas & amor morantes

Sede in eâdem.

Hocce lascivi juvenes sequentur
Nobile exemplar, neque jam protervæ
Virgines gratâ renuent teneri

Compède vinctæ.

Deferes charam *Venus* alma *Cyprum*,
Quos & ardores Amor excitavit,
Intuens vultu placido, fovebis

Mater Amoris:

Gaudii quicquid superaddat *Hymen*,
Pronuba aut *Juno*, assidui ministrent;
Plurimos faustosque neget nec æquus

Jupiter annos,

Qui modò nostrâ prece motus, acrem
Reppulit Febrem, vetuitque fatis
Te dari, O PRINCEPS Hominum Deûmque

Publica cura.

Te relanguente, *Angliaci* relanguent,
Fata tam Chari Capitis dolentes;
Te valescente & pariter, reversâ

Sorte, valescunt.

Terra sic languet, radiis opacâ
Phœbi obumbratis nebulâ, sed ille
Clarus erumpit, placidèque rident

Omnia circum.

Gilbertus Affleck Coll. Trip. Alumn.

T

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

NEQUIS, *Britanni*, Lætitia Modus
Hunc destinatis privet Honoribus
Solem auspicatum, si vetusto
Pectora ritè calent Vigore.

En! vester HEROS NASSOVIUS venit:
Io! triumphant Litora Nomine,

Per cuncta charum sæcla Nomen,
Et memores decorare Fastos

Nactum, Potestas Jurâque libera
Dum Regna clarent, Teque, *Britanniâ*,

Terris timendam, Diis amicam
Nobilitent celebrem Triumphis.

Gradivus ardens *Idaliâ* Deam
Sponsam reposcit per socium Mare,

Et gaudet adscito Parente
Qui regit Imperio Profundum.

Angli secundis ominibus *Torum*
Ornate Sponsi, cui patrius Vigor

Informat Artus, & sereno
Totus in Ore micat Nepotis,

Is, qui Salutem, qui Decus Imperi,
Qui quicquid alium, quicquid amabile,

Qui jura Vitis chariora
Difficili expedit Catenâ.

Quâ Clade Victor, dicere Mens avet,
Audax *Hibernos* contudit Impetus:

Quâ Vi triumphatus *Bovindâ*
Supplicibus minor ibat Undis.

Sed vellit Aures increpitans *Hymen*,
(Cui *Martis* Horror castrâque displicent)

Optatque, quos jactat *Cupido*,
Dicere molliculos Triumphos.

O! digne tantâ PRINCIPE NASSOVI,
O! ANNA tanto dignaque PRINCIPE,

Salvete, Sæclis mox daturi
Progeniem similem futuris.

Hinc Jura læsa, & Relligio ruens,
Virtusque forti languida vindice

Gaudebit, humanique poscet
Auriacos Generis Patronos.

GRATULATIO ACADEMICA

DESCENDE, *Juno*, namque *Jugalia*
 Tu vinc'la curas: Te vocat, inclytam
Araufionem qui tuetur,
Albionis vocat alma stella.
 Haud dignus æque cæruleæ Deæ
Peleus petivit sancta cubilia;
 Nec pulchra, sicut nostra PRINCEPS,
Æacide, tibi Diva fulsit.
 En ANNA prodit: qua reverentia
 Ardens euntem prosequitur cohors?
 Vix ista Majestas, *Diana*,
 Te decorat, *Charitesque* forma.
 Ut obstupescit NASSOVIVS, neque
 Tantum nitorem sustinet! Hinc gravi
 Correpta morbo membra languent,
 Ac inhiat *Libitina* prædæ.
 Quos Vir triumphos adveniens dedit,
 Pullata luget funeribus prope
Augusta versos, supplicique
 Anxia voce Deos precatur.
 Sic sol Eoïum cum caput extulit,
 Lætusque fundit purpureum jubar,
 Mirè renident arva, spirat
 Lenius aura, polique rident:
 At si furentem emisit *Æolus*
 Iniquus Austrum, scena fugit nitens,
 Horrescit æther, incubantes
 Mœstus ager queritur tenebras.
 Heroa tandem cernit & indolet,
 Et mitiori Lumine respicit
 Dilecta Virgo: surgit Heros,
 Vimque salutiferam fatetur;
 Quæ Lux ocellos, qui feriunt soni
 Aurem? Micantes Cœlicolûm chori
 Vultu sereno barbitisque
 Hosce modos recinunt canoris:
 " Agnosce, mittit quem Generum Deus
 " Libensque cedas, *Anglia*, Virginem;
 " En! quanta felix regna tali
 " Surgere conjugio videbis?

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

- " Quantum insularum NASSOVIIS pia
" Regina debes, tela tyrannidis
 " Retusa Testes, diminuta &
 " Infula tergeminae coronæ;
" Testatur ingens *Hannoveræ* Domus,
" Quæ semper ornet sceptrâ *Britannica*!
 " Servata, præfulgensque purâ
 " Religio sacra veste testis.
" Ferox quid hostis, cæruleo mari
" Divisus objecto paret, unicè
 " Secura temnas, dum Leones
 " *Belgicus* atque tuus coibunt.
" Dixere fufis, currite secula
" Præclara, *Parcæ*; nec mora, secula
 " Præclara currunt, & vigescit
 " Auspicio meliore terra.
" Ardeat ignis mutuus, & nova
" Sentite semper gaudia, Conjuges:
 " Forma que prælucente Matrem,
 " Mente Patrem superato Proles.

Sam. Ray A. M. Coll. Magd. Soc.

VIRTUTES NASSOVÎ omnes succumbere Fati
 Casibus, indignans Terra *Britanna* dolet.

Cur venti, cur unda obstant? cuique unda pepercit,

Et venti, morbi vis inimica premit?

Tot merita humanæ non esse immunia fortis!

Fortunam culpæ nec puduisse suæ!

Fata, rependemus, clamant, cum fœnore damna;

Absolves nostras Ipse, WILHELME, moras:

Dic nos, si poteris, crudelia; Teque fuisse

Unquam infelicem, cùm semel ANNA datur.

S. Davies Coll. Regal.

GRATULATIO.

MOTUM ex nefando PRINCIPE civicum,
 Bellique Causas & Populi Metus,
 Hostemque depressum, & subactos
 AURIACI Auspiciis Tumultus

Omnes fatemur; cùm nimis extulit
 Altum Potestas Regia Verticem,
 Turpem *Britannis* Servitutem;
 Et Patriæ minitans Ruinam.

Suis timentem fortis ut *Angliam*
 Accedit Heros; Pax iterum redit,
 Et chara Libertas, fugatis
 Pulchrior atque Fides Tenebris.

Quos Cura tutæ grata *Britannia*
 Æquos Honores in Cineres tuos
 Diffundet? aut quænam parabit
 Digna tuis Monumenta Factis?

Virtutis extat non minus ac Rei
 Hæres WILHELMI: Sanguine GEORGII
 Claro WILIELMINÆque creta
 ANNA viget celebranda Virgo.

Quid majus Umbrae Nominis inclyti,
 Quid majus illo Connubio velint?
 Illustre quod Pignus manebit
 Usque tuæ, GULIELME, Famæ.

Appellat Oras noster ad *Anglicas*
 HEROA CÆSAR: Littora Remigum
 Clamore strident, & canoros
 Ingeminat levis Aura Plausus.

Te, chare PRINCEPS, Gaudia quæ manent!
 Te quanta, VIRGO! Regius ut Puer,
 Nec *Marti* Se præbet minorem;
 Nec *Veneri* dabit Illa Palmam.

NASSOVE, cuncti Laudibus in tuis
 Fervent Poetæ; Te Decus Omnium
 Insigne, Te clarum Patrisque
 Et Patru Meritis salutant.

U

Teque

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Teque, ANNA, format cum tenerum Gregem,
Te Mater omnis coram Oculis locat;
Divosque non raro precatur,
Ut similes Tibi sint Puellæ.

Sponsam ut beatâ ducis Avi Domum,
Ventos quieto mulceat Otio,
Cantus & effundat secundos
Pollicitus Tibi Fausta Nereus.

Abr. Blackbourne, Coll. Pet. Alumni.

How shall the Muse attempt her Voice to raise,
In lofty Numbers, and resounding Lays,
Worthy the Theme? How tim'rous struck with Awe,
Blazon the Virtues of the great NASSAU?
What pow'rfull Notes can all her Musick fin
T' express the Manly vigour of his Mind?
How like the graceful Air of ANNA charm,
Pierce like her Wit, or like her Beauty warm?
Fain wou'd my Verse the arduous Task pursue,
And set the Hero and the Fair to View.
But while the trembling Muse assays to Sing,
Too low her Voice, too weak her Infant Wing,
Unequal to the Work, she only tries
Faintly to echo forth the publick Joys.

Since first the Great NASSAU by Heav'n inspir'd,
Touch'd with our Wrongs, with Indignation fir'd,
Unloos'd the Chains of arbitrary Reign,
And fix'd the tott'ring State upon it's Base again;
Since then how has this happy Land been blest!
How all the sweets of Liberty possiest,
Still more endear'd by Brunswick's gentle Sway!
When Wisdom guides, 'tis Freedom to obey.

What pleasing prospect of a glorious Race
Of future Heroes sprung from such Embrace,
Succeeding times to bless, by Heav'n design'd
Protectors of the World and Guardians of Mankind.

W. Topp, of Clare Hall

CONVALUIT, tandem precibus Fata invida cedunt,
 Quem propè direptum modò flevimus; Omnibus esto
 Læta Dies, hilaresque sonent super æthera cantus:
 GEORGIUS, Imperii paulum gravitate relicta
 Consecrat & præsens Festum, & jubet Ipse choreas,
 Rusticus ingeminat raucum, dum lene susurrat
 Aulicus Omen, Ave, certis jam vocibus ambo;
 At Vulgus solitum, genus implacabile, edendo
 Commendare fidem, toto tosto Bove gaudet;
 Unanimes gratum cuncti testantur amorem.

Nec minùs intererèa GULIELMUM gaudia Divum
 (Siqua pia est umbris magnorum cura Nepotum)
 Afficiunt, *Anglis* semper venerabile nomen;
 Cum videt ut Juvenis tantis non deficit ausis;
 At sua certa sequi pergit vestigia famæ.

Manibus *Æacidae* sic dum narravit *Ulysses*
 Facta *Neoptolemi*; quosque Illi *Græcia* honores
 Non ingrata dedit merito, quàm nobilis Heros,
 Quàm patri similis, sibi conscia risit Imago,
 Et vultu erecto pedibusque elatior ibat.

Belgia ne, trepidans bello impendente, remotum
 Indignare Ducem, non corda oblita suorum
 Scilicet Ille gerit, manet altâ mente repòstum
 Præsidium patriæ, adversique superbia *Galli*;
 Jam redit, & secum, felicitis pignora Amoris,
 Adducit Sponsam, bellis non Illa morarum
 Innectet causas, memorem docuere parentes
 Longè aliter, Genus illustre, assuetumque Triumphis:
 Quin potius galeam, clypeumque aptabit, & ense
 Heroa accingens monitis & dulcia junget
 Oscula, & ad magnos Ipsa ultro hortabitur ausus:
 Fortunati ambo! seu justas ponere Leges,
 Sive vocant fera bella, juvat succurrere victis,
 Et certam fessis dare gentibus undique Pacem.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

DUM totum *Angliaci* Vates *Heliconæ* recludunt,
Et Phœbum implorant Teque, *Hymenææ*, vocant.
Accipias, PRINCEPS, non somnia ficta Poetæ,
Quæ verò ex imo pectore verba fluunt.
Commemorent alii nondum per tela ruentem
AURIACUM, Marti Cæsaribusve parem.
Depingant Zephyros, ludentes carbasa circum,
Mirantes formam, REGIA VIRGO, tuam :
Mille Cupidinibus comitatam, trans mare vectam
Te assimilent *Paphiæ* turba canora Deæ.
Quærenti nomen, GULIELME, in bella ruentem
Si GULIELMUM æquas, sat Tibi laudis erit.
Sat Tibi famæ erit, O Virgo, si postera dicet
Ætas, nunc ANNA est, quod CAROLINA fuit.

Tho. Gawton Coll. Trin. Alumnus.

ECCE DIES optata venit! Tu, Phœbe, faveto,
Huc age cum citharâ, carminibusque veni.
Alite fac læto genialem ascendere Lectum
Incolumem sponsæ quem Tua Cura dedit.
Tu Paridis studiosus eras; at dignior HEROS
AURIACUS, studio dignior ille Dei.
Si nunc, ut quondam, moveat Te forma Puellæ,
Ecce ANNAM! sponsa est Conjuge digna Jove.
Sint Nati decorum Hæredes, laurûsque paternæ;
Splendeat & matris quæque Puella Rosis.
Hæc reddas votis *Britonum*; nec Phœbe, pigebit
AURIACO medicas applicuisse manus.

Johannes Douglas Coll. Trin. Alumnus.

G R A T U L A T I O.

ARNA, ferosque parat cum dicere *Musa Polonos*,
 Matris *Acidaliæ* signa vocata sequi,
 (Ceu *Paris* ereptus mediis ad *Tyndarin* Armis)
 Sistitur in *Thalamis*, pulchrior ANNA, tuis.
 Cum Dea, quid nobis sævo cum *Marte*, *Thalia*?
 Hæc cane, militiæ pulchra trophæa meæ;
 Qualia rettulimus! Victus succumbit amor,
 Subdit & AURIACUS mitia colla jugo.
 Quàm decet Heroem Niveis requiescere in Ulnis
 ANNÆ? quam gratâ compede Nympha tenet?
 Non secus *Iliacum* meditantis funus *Achaiâ*,
 Optatum tenuit *Deidamia* Ducem.
 Affectent alii pulchram per vulnera mortem,
 Adscribat Superis posthuma fama Deos.
 Dum cupit, ANNA, tuo complexu vivere, Cælo
 AURIACO liceat propitiore frui.
 Mutua producat longæ indulgentia pacis
 Gaudia, dissidiis nec violandus amor.
 Talia Cælicolis certe connubia curæ;
 Cælicolis, GEORGI, sic placuere tua.
 ANNÆ prælatus, verum O! formosa Sororum
 Turba, nec infensa mente feratur honos.
 Accola mox *Rbeni* positus venerabitur armis,
 Ponet & ad vestros laurea fersa pedes.
 Dum studet egregias ANNÆ jactare per Orbem
 Virtutes, vestras fama filere nequit.
 Ex quâ adeo pulchram decerpfit ARAUSIUS, omnes
 Optabunt simili carpere fronde rosas.

Gul. White A. B, Coll. Magd. Socius.

ANGLIACA quoties solito formosior aulâ
 Virgo nitet, nostri gloria prima Jovis;
 Hanc longè advectus NASSOVIUS unus & alter
 Abreptam Batavos transvehit ad thalamos.
 Nescio quo fiant verum hæc commercia jure;
 Ni leges Venerem Marte carere vetant.

Gul. Roberts Coll. Magd. Jur. Civ. Stud.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

מגוע מלכים מיוחש לארזים אבד
 אשדו האו ברחוקו בזה עמך:
 החל והוריה שראינוך לשכך נאה
 בך מלך פנימה מהורה ותמימה:
 אך לא היו האבות הדאשונים
 בעת התחברתם ממכם יוחר חמים:
 ודעים כמו הם ידום ויגול
 קול ששק ושמה לא יחול:
 מעשים יביאו זה אל העולם
 שבניהם אביו על ידי אבותם:

Tho. Ferrand A. B. Coll. Trin. Soc.

QUÆ varias spirat Veneres, ut maximus ANNÆ
 Picturam aspexit NASSOVUS; Imagine Divæ
 Ut periit pulchrâ correptus! fervere Sanguis
 Incipit exultans: tumidos cùm *Jupiter* Æstus
 Pectoris accensi miserans, libraverit aquâ
 Imperii eventus Trutinâ, placidæque locutus
 Hæc *Veneri*: "Nato dic, Flammâ accendat eâdem
 " NASSOVUM Britonumque *Helenam*: Virtutibus ille
 " Innatis, opibusque ingens, ingentior Illa."

Obsequitur Natus: gratam sub Pectore Flammam
 Excitat hinc illinc: dulci quo Vulnere captum
 Incolumem nostris NASSOVUM reddidit oris
 Diva potens *Cypri*, lætos poscentem *Hymenæos*.

Digna Dies meliore notâ, qua nobilis Hospes
 Sedibus accessit nostris, quacunque per Urbes
 Incedit medias, Gens confluit undique, læta
 Explorare Viri faciem: miratur in Illo

Et vultum, GULIELME! tuum, priscumque Vigorem.

Anglia gaudeto, lætare *Hollandia*, Plausu
 Omne sonet Cælum festo: Spes altera Regni
 Palladiumque aliud, Cælo demittitur alto.

Vivite felices, quæis læta *Britannia* junctis
 Pectore gratatur toto, quæis fausta precantur
 Mente pia *Batavi*: Vobis felicia Regna
 Det Deus, ac simili faciat Vos Prole Parentes.

Jos. Layton Sid. Coll. Alumn.

G R A T U L A T I O.

NON vota tristes fudimus irrita,
 Numen benignum cœlitus audiit;
 Morbum fugavit, PRINCIPISQUE
 Ore Salus rediviva ridet.

Angli querelas mittite lugubres,
 Metusque inanes; Omnia GEORGII
 Favent & augusti Senatûs
 Consiliis bene machinatis.

Jam SPONSA gazis REGIA prodeas
Indis renidens: Impatiens moræ
 Suspirat, expectatque PRINCEPS
 Gaudia Te meditans futura.

Hymen benignus, (vivide gaudii
 O Fons perennis, mutua copulâ
 Qui Corda jungis pertinaci?)
 Dexter *Hymen Hymenæus* adsis.

Hoc junge Tu Par nobile Pectorum
 Tu Diva *Juno* Pronuba protege;
 Puræ voluptatis quietâ
 Vita fluat placido tenore.

Nassovianum Stemma, *Diespiter*,
 Tuere, ditent candida Castitas,
 Fides, Honestas, integerque

Fœdere Amor metuente solvi.
 Tu vita mundi fervida, Tu, *Venus*,
 Hunc læto Amorem Pignore prosperes:
 Hoc Fonte derivati Honores

In Patriam Populumque manent.
 Confessa Matrem Regia Filia
 Pulchro venustas ore repullulet:

Virtusque Natorumque Candor
 Exhibeant referantque Patrem.

Vivax Coronæ Progenies decus
 Reservet: Artes altera nutriens,

Mores & exemplis honestans,
 Diva beet CAROLINA Gentes.

Novi WILHELMI, Fulmina Martia;
 Novique surgant omine GEORGII

Felici, & *Europæ* salutem
 Auspiciis tueantur æquis.

Ægidius Templeman, Coll. Trin. Alum.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

TUNO *Minerva, Venus*, certant, NASSOVIVS astat
 Judex, (ut par est) Pomaque dat *Veneri*,
 Utque *Venus* Meritis Illius digna rependat
 Munera, Judicii Palma fit ANNA sui.
 Nobile Tu Munus sine Fraude Dolove reportas,
 Arma silent, repetens nec *Menelaus* adest.
 Nec jam *Priamidi* invidias; *Spartæ* neque Formâ
 Nec Virtute parem suspiciunt *Helenam*.

Moore, S. Jon. Evan. Alumn.

SALVETO *Angliacis*, PRINCEPS gratissime, Terris
 Altera de *Batavâ* stirpe Propago ferax.
 Legibus & Fidei Vindex GULIELME, fuisti;
 Altera ne desit Virga, Secundus ades.
 Turbidus emotis jungat se *Gallus Iberis*,
 Ebibat & *Rhodani* Pocula flava *Ligur*.
Anglus cum *Batavo* coeant, Te PRINCIPE, Fratres!
 Æquatâ teneat tempora Lance PATER.

Carolus Gretton, Coll. Trin. Alumnus.

BELGIA, quid vestros toties narrare Triumphos
*Auriacæ*que Domus Clara Trophæa juvat?
 Nec fumus ingrati, Tibi nos debere fatemur
 Servatam Gentem, NASSOVIVUNQUE Ducem.
 AURIACO debent vitas & jura *Britanni*,
 ANNA sed AURIACO grata rependit opem:
 Servato fruitur Regno memor *Anglia*, sed Tu
 Servati Regni, *Belgia*, Deliciis.

Geor. Grimston, Coll. Sid. Suff.
 Soc. Commensalis.

G R A T U L A T I O.

BEST be the Day, when all-subduing Love
Left the soft Pleasures of the *Cyprian* Grove;
And hither sped, with Treasures on his Wings,
To glad whole Nations, and ennoble Kings!

He joins NASSAU, who now with courteous Grace
Seeks Honour, Peace, and Love in BRUNSWICK'S Race:
But ANNA'S kindly Smile is all his Care;
For every Blessing, every Good, dwells there.
He looks, admires, nor feasts upon her Charms
Long, e'er his Heart that Heav'n of Beauty warms.
What might not NASSAU do, when Love inspires,
And Virtue animates his fond desires?
He speaks, embellishing his Manly Sense
With all the Lover's flow'ry Eloquence.
(Mean-while, with rosy mantle Love o'er-spread
The generous Blushes of the Royal Maid;)
The Royal Maid consents with decent Pride,
And crowns her Triumphs with the name of Bride.

Thrice happy Prince! behold the Gift of Heav'n,
Sacred to Merit, and to Merit giv'n:
A Gift, no fab'lous Ages can excell,
Nor later Legends lye a Parallel.
Penelope, and *Helen*, we disclaim;
And tear them scornfull from the Book of Fame;
Their Heroes could not, after all their toil
In warry Tempests, boast so fair a spoil;
Nor mighty *Hercules* such Bliss presume
Tho' match'd to *Hebe*'s everlasting Bloom.
So Fair! She seems by Nature form'd to stand
The peerless Pattern of her plastic Hand!
So chaste! so good! in ANNA'S Soul we find,
The lively Image of *Seraphic* Mind.
With Transport I pursue the glorious Theme,
And still new Beauties rise in ANNA'S Name;
But *Phœbus* checking whispers me, his own
Meridian Glories are not better known.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

This was thy Conquest, Love, be thine the Praise,
And constant offerings of their blissful Days.
To *Venus* Lap return, Thou gentle Boy,
There meditate a second scene of Joy,
(Joy, as sincere as what we now express,)
To glad more Nations, and more Kings to bless.

T. Morell, A. M.
Fellow of Kings College.

EUROPÆ lacerata foris dum viscera *Gallus*
Divellit, Socio tutè connixus *Ibero*;
Nec non conjunctis metuit *Germania* ab Armis:
Nos, procul horrifono Belli clangore remoto,
Innocui gratas lites, *Cytherea*, movemus
Auspiciis, Dea blanda, tuis; dumque horridus Armis
Mavors Ausonias expugnat bellicus Urbes,
Anglia festivos agitat secura Triumphos.
Quales in Portu (quem conficit Insula longo
Objectu Laterum, obsistitque Aquilonibus) Undæ
Intus subsidunt, & non agitantur; at extra
Carpathium Ægæo Pelagus *Libycum*que sonanti
Junctis conflictantur Aquis, & Bella laceffunt.

Lucifer, ante alios *Veneri* dilectior Ignis,
Insueto splendore nitens adduxit acemnum
Optatumque Diem, non inferiore notandum
Augurio, quàm qui Fastis pulcherrimus extat
Conspicuùm *Angliacis*: non Illo scilicet alter
Illuxit nostris unquam felicior Oris,
Quo tuus Ille iniit, PRINCEPS celeberrime, fædus
Connubii *Patruus*,—venturi pignus Amoris!
Venisti nostras gratissimus Hospes ad oras,
NASSOVI; Te fama tui cognominis ANNÆ

Com-

GRATULATIO.

Commendat, tali Te Virtus Coniuge dignum
Efficit egregia, & circum præcordia ludit.
Ecce Tuum lætâ gratantes Voce *Britannos*
Adventum, positisque agitantes gaudia curis.
Vos fateor lætos gestire, *Britannica* Pubes,
Quos Anni viresque sinunt, quin Ipsa Triumphis
Emicat in mediis morborum oblita Senectus.
Cernis ut, arridens *Hymenææ* conscia tædæ,
Vestitu decorata novo Natura superbit.
Ut caput insolitis exornat honoribus almus
Sol præ lætitiâ; Tibi nec succenset *Apollo*,
Fortunæve tuæ, PRINCEPS, invidit; amatam
Etsi olim *Daphnen* studio sectatus inani,
Infelix frondes, & Baccas carpsit amaras.
Aspicias innumeris ut *Flora* coloribus Agros
Vestiat, utque suas Tellus effundat ubique
Prodiga opes; late tranquillat cærule *Nereus*,
Sollicitè expectans transferre per æquora Puppim
Regibus & longo regali stemmate onustam,

Baskett, S. Joh. Evang. Alumn.

CUR citius solito frondescent undique Silvæ,
Induit & Formam vivida Terra novam?
Cur Natura suos maturat prodiga Foetus?
Ludit amabilibus dum *Philomela* sonis.
ANNA, tui Causâ Veneres Terra explicat omnes,
Ut decoret Thalamos officiosa tuos.

Oliver M' Casland, Coll. Trin.

Socio-Commenfalis.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

DICITE nunc, siquādo mihi, Gens mollis Amorum,
His *Venerem* Terris posthabuisse *Paphum*.

Dicite festivum GULIELMO Carmen & ANNÆ;

Totus ut hic Sponsâ solvitur, Illa Virò.

Mutua dumque inter, quā dulcia! Gaudia nectunt;

Nectite Pæstani mollia ferta Rosi.

Nunc fugiat *Daphne Peneia* nomen Amantis?

Flammeolum, *Daphne*, castior ANNA petit.

Cæde tumes crudelis adhuc, *Atalanta*, Procorum?

Lætatur socio mitior ANNA toro.

Nec taceam medicas, *Baiarum* Numina, Lymphas;

Numina perpetuo Carmine digna cani.

Hinc licet Aureolum referant Argentea Tinctum;

Gratior est Reditus, quem dedit Unda, Ducis.

Hunc Famâ & faustis *Mavors* insigniat Armis:

Ornet Blanditiis Hanc *Cytherea* suis.

Par Illustre, tenensque Patrum Vestigia Quorum

Plurima per sacras fulget Imago Vias.

Connubium irruptum maneat: ne Myrtea Sylva

Littora; ne Vites arctius Ulmus amet.

Quæis datur *Idalios* meditari Carmine Lusus;

Et clarâ *Martis* Bella sonare Tubâ:

Vos, magnum exstimulet GULIELMI nomen & ANNÆ:

Ille Dei Laudes occupat, Illa Deæ.

G R A T U L A T I O.

QUID refides dudum nervos, defuetâque Musis
 Plectra petam? tristis quondam solatia curæ
 Carmina si, non ridendus, meditarer amicæ
 Respuerint aures nostræ nec dona *Camænæ*;
 At nunc, ausus idem, fudem, frustrâque laborem,
 Immemor heu! cantûs, priscique oblitus amoris.

Pectora sed cui non virtus, atque infusus ardor
 Accendunt, vires inspirat carminis alta
 Materies, timidumque vetat languescere vatem.

Ergo age; cantandi veniunt GULIELMUS et ANNA,
 Dilecti Divis ambo, et de sanguine creti
 Heroûm; præsens sopitos fuscitat ignes
Delius, et veteri videor caluisse favillâ.

Et pacis, bellique potens quascunque per oras
 Regibus infundit terrorem GEORGIUS, urbes
 Lætâ aut pace beat, pariter virgo inclyta, laudes
 ANNA, tuæ panduntur, ades tu publica cura
 Principibus, sequerisque Parentem passibus æquis.

Dum quæ Fama refert, de te Dea, nuncia veri,
 Sedulus exposcit, dum pendet ab ore docentis
 Virgineis quæ forma genis, quæ gratia vultûs;
 Ut magnæ matris feliciter æmula, pulchras
 Virtutes eadem, maternâque surgis in ora,
 Infuetas NASSOVUS alit sub pectore flammâs
 Infcius, atque lubens blando depascitur igni.

Virtutis domus O fœcunda atque inclyta nutrix
Auriaca, innumeros gremio quæ fundis ab almo
 Heroas, Divosque, en! vestram conspice mater
 Progeniem, veteris quem non insignia famæ
 Delectant, non crescentes in vertice lauri.
 Nempe ANNA inflexit sensus, Hæc compede gratâ
 Continuit, magnumque animum submisit amoris.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Sic tu, Dive lyrâ pollens, ad frigida *Tempe*
Seu canis immortale, Jovis dignum aure, futuri
Sive per immensum torques penetrabile lumen
Præfagus, vel *Theſſaliciſ* armatus in arvis
Dirigis in tumidum celeres *Pythona* ſagittas ;
Si fors *Penëis* patrias inviferit undas,
Stas tacito obtutu nymphâ defixus in unâ,
Nec citharam pulſare catus, nec lædere telis.
Non ſancti profunt tripodes, tua cernere, *Phæbe*,
Nil niſi formoſam nôrunt Oracula *Daphnin*.

At fato meliori ardet NASSOVUS, amoris
Nec referet deſlendus inanes præmia lauros.
Ocyus en! ſpumas hyberno fidere torquet,
Et petit undofum connubia tanta per æquor.
Quid ſcopuli inviſi nautis, rapidæque procellæ
Intentant tibi, chare, minas? tu, cura Deorum,
Invalido tutus tranabis cærula lintre ;
Scilicet ipſe ſedens clavo, veliſque miniſtrans
Optatas *Hymen* navem deducet ad oras.
Seſe effert pater en! *Thameſis*, tantóque ſuperbit
Hospite, dumque ulnas aperit tibi lætus amicas,
Fatidicus placidis madidum caput exerit undis,
Tum ſic affatur. “ Gratiffimus Advena, PRINCEPS,
“ Oſtia noſtra ſubis. Divûm mox munera coram
“ Aſpicies, ſortesque tuas oculatus amabis.
“ ANNA tibi *Angliacas* inter pulcherrima nymphas
“ Siſtetur famâ melior, ſpe pulchrior omni.
“ Nec temerè noſtras deſcendis Amator ad oras,
“ ANNA tibi quoniam fatiſ immota manebit
“ Conjux, et lætis tandem ſociabere vinclis.
“ Sed, piget heu ! memorare, minax, inimicaque tædis
“ Ignea te febris ſequitur, jam jamque tenere
“ Sperat, et adverſus luctantem affigere lecto.
“ Hæc dulci abſumet paullùm de corpore virès ;
“ Hæc thalamos prohibet, cæptoſque moratur amores.
“ Sed dura ; te *Junoni* ſervâque ſecundæ.
Dixit, et allabens fluvio ſamulatur amœno,
Oſcula dans caræ circumfluus uda carinæ.

GRATULATIO.

At qui commissio vobis gaudetis alumno
Illustri, *Sacri fontes*, laticemque salubrem
Funditis, O! nunquam, si quid mea vota valebunt,
Musarum vestras reticebunt carmina laudes.
Audebit nunquam puras corrumpere lymphas
Immundis *Aufonus* aquis; tot flumina libans
Nec magis optatos sibi Sol quæsierit haustus.

Tu noli, PRINCEPS, lentos incessere menses,
Lux, omnis pretium curæ, casusque levamen,
Expectata rubet; faciles absolvere Divos
Nunc juvet, et pactas lætanti poscere tædas.

En! NASSOVUS adest, oculi quo sospite gaudent
Mille frui, generum sibi quem pater ipse requirit
GEORGIUS, ingenti sibi postulat *Anglia* plausu.
Tot tandem vicere preces, votisque vocata
Ridet in ore salus, dum purpura læta juventæ
Longinquos spondet venturo tempore soles.
Innocuos tutò nunc totus abibis in ignes;
ANNA tua est; avido lustrabis lumine tutus
Incessusque habitusque lepores, tela genarum
Lucida, vibrantes et castum fulgur ocellos.

Quin tu cede Deo, metuas nec, regia virgo,
Lædat inexpertæ ne mitis corda favilla.
AURIACUS flammis te, non indignus, aduret
Æquatis, non illustri peccabis amore.

Quales O pharetrate Deus, cum Matre, triumphos
Instruis! en! numen vestrum, legesque fatentur
Invictas *Paphis* dignissima corda sagittis.
Blande Puer, parili ferias mucrone, volentes
Ut duce te cœant æterna in fœdera dextræ.

Ecce autem solennis iter, festo agmine, Pompa
Ingreditur, delubra petens; turba undique denso
Ingeminans fremitu plausus remoratur euntem,
Et sibi producit gratæ spectacula Scenæ.
Suasit amor nimius nobis hæc crimina, CÆSAR.

Scilicet

ACADEMIÆ CANTABRIGIENIS

Scilicet optati in partem vult quisque vocari
 Fœderis, uno omnes studio, culpâque tenemur,
 Patresque, Procereſque, et non ignobile Vulgus.
 Ipſæ etiam teneræ, formoſa caterva, puellæ,
 Conſiliis retrò verſas, ſpectentur ut ipſæ
 Non hic ornata incedunt; ſtudioſa videndi
 Luce micat quantâ ſociis fulgentior ANNA,
 Quæque ſuas neſcit veneres, innoxia vibrat
 Tela, nec incauto infidias meditatur amanti.

O nimium felix, quâ charior inſula Divis
 Neptuni nuſquam madidis requieſcit in ulnis,
 Lætitiâ ingentem feſtivas, alma, per urbes
 Defer, et attollas turritæ frontis honores.
 Libertatis amans ridentiſ dum undique plaufu
 Tu reſonas, exlex, *Angliſque* inviſa Tyrannis,
 Cui longè a noſtris peregriniſ exulet oris
 GEORGIUS edixit, merito conſoſſa dolebit
 Vulnere, connubiſque ſibi petet omnia tantis,
Auriacâ feros metuens de ſtirpe Nepotes.

Cornelius Harrison A. M. Aul. Pemb. Soc.

ERRATA.

A Pag. 2. lin. 23. lege Europam G Pag. 1. l. 4. fine l. 11. Purpureus
 F p. 2. l. 21. aderit I Pag. 1. l. 28. nitebit. T Pag. 1. l. 3. auguſtos.